OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Травень ч. 5. May 1972

www.unwla.org

НАШЕ ЖИТТЯ

Р. XXIX. ТРАВЕНЬ Ч. 5.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за вийнятком серпня

Редаґує Колегія — Лідія Бурачинська, д-р Наталя Іщук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко, Ганна Черінь.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗСА і Канаді від січня 1970 ..... $6.00
Піврічна передплата $3.00
Річна передплата в Англії .. 2 ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції .. 20 фр.
Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
Річна передплата в Бельгії 200 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодиноке число 60 центів

OUR LIFE

VOL. XXIX MAY No. 5

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America $6.00 per year, half year $3.00. Subscription in Canada $6.00 per year, half year $3.00. Subscription in England 2 pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 20 fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ЗМІСТ:

О. Лятуринська: Фрагменти
Не забиваймо часу!
Л. Бура: Вітаємо зміну!
Д-р Н. Пазуняк: Оксана Лятуринська
Г. Черінь: Чекання
М. Мудрак: Вакації в Римі
У. Любович: Гарна пані, компютор і тістечка
Наша стипендистка
Косметичка: Косметика зрілого віку
Салати з сирої городини
Н. Ч.: Куховарські назви
Декоративні киптарики і пелерини
All Roads Lead to Rome
Headquarters News
Marty: What to Read
І. Дибко: Довгодзьобик
Л. Дончук: Моя товаришка Галя
К. Перелісна: ***
Н. Михалевич: Моя мати

На обгортці:

На обгортці бачимо світлину з олії Михайла Дмитренка „Морські хвилі", що появилася в „Нотатках із мистецтва" ч. 11. Щиро дякуємо редакції „Нотаток" за випозичення кліші.

ПРЕДСТАВНИЦТВА „НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Glenroy, W9. Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

M. Dmytrenko: Waves, oil

На терені СУА

7. травня — Окр. З'їзд — Окр. Рада в Сиракюзах
7. травня — Товариська Зустріч — 48 Відділ СУА у Філядельфії
7. травня — Показ моди — 20 і 98 Відділи СУА у Філядельфії
7. травня — Хрестини Відділу — 92 Відділ СУА в Менвілі, Н. Дж.
3. червня — Хрестини Відділу — 106 Відділ СУА в Гартфорді, Конн.
4. червня — Прогулька до Музею в Бавнд Бруку — 82 Відділ СУА в Бронксі
24. і 25. червня — Річні Збори Гол. Управи СУА у Філядельфії
15 жовтня — „Жива газета" — 82 Відділ СУА на Бронксі, Н. Й.
29 жовтня — Осінній ярмарок — 82 Відділ СУА на Бронксі, Н. Й.

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ

Чи не цікаво нам поглянути на вістки з-перед 20 літ? Не такий далекий час, але пригадує давні особи і події. Ось прочитаймо, що було поміщено в травневому числі Н. Ж. з 1952 р.:

На сумну вістку про наглу смерть англійського короля Юрія VI — Олена Кисілевська, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, переслала свій вислів співчуття королевій Єлисаветі II до Бекінґгемської палати в Лондоні і до Ген. Губернатора в Оттаві.

У відповідь наспіли такі листи:

Бекінґгемська Палата 4 березня 1952

П-ні Олена Кисілевська
Оттава, Онт., Канада

Дорога Пані,

Королева доручила мені висловити Вам і всім тим, в імени яких Ви нам писали, сердечну подяку за вислів Вашого співчуття з приводу її великої втрати.

Її Величність дуже оцінила Вашу пам'ять про неї й її родину в цьому часі.

Едвард Лорд

Секретаріят Ген. Губернатора

13 лютого 1952

П-ні Олена Кисілевська
Оттава, Онт., Канада

Дорога Пані,

З доручення Його Ексцеленції Ген. Губернатора потверджую отримання Вашого вислову співчуття й повідомляю Вас, що Ваші щирі кондоленції будуть переслані Їх Величності Королевій.

Ж. Ф. Делоте

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

• Наше Життя •

РІК XXIX. ТРАВЕНЬ, 1972 Ч. 5.

О. Лятуринська

Фрагменти

1.

Бажати більшого. Між правдами старими
прийняв ти це як гін у кров.
Воно твоє, далеке і недосяжиме,
і буде завжди, знов і знов.

Останній крок, такий легкий на сподівання,
і ти вже там, на висоті.
Позаду десь орел і хижокрила каня,
їх і не вгледіти відтіль.

По іншому ти бачиш образи і речі,
це твій окремий власний світ.
Який ясний твій день, який же темний вечір,
Який високий твій зеніт!

2.

Мов крила за плічми, росте й росте відвага,
тверда несхибна впевненість ноги,
а погляд твій — він гострий наче шпага,
і кожний порух — пружний і тугий.

І, наче граючись, недбало ногу ставиш
на край чатуючих безодень ти.
Звагай! Прийшов твій день над все яскравий —
ти недалеко від мети.

От-от воно — твоє верхів'я осіяне,
один ще крок, остання з перепон.
Тут на підмогу всім відважним стане
звитяжець Юрій — твій патрон.

3.

Ах, скрикнути би! Зоряним наметом
на досяг спала мрія золота.
Але мовчазність — подруга аскета
тобі затулює притьмом уста.

— Гамуй порив! Він зовсім не до речі.
Така ж то оманлива близість ця.
Ще стільки подвигу, ще стільки зречень,
і як іще далеко до вінця!

Можливо, прийдуть ще падіння, зриви...
Зусиль, зусиль, молитвенних екстаз,
душі нап'ятої, немов тятива! —
Й перед собою бачиш чудо враз.

Журнал Літератури і Мистецтва „Київ",
березень-квітень 1951, ч. 2

Не забиваймо часу!

Письма, листи, книжки про в'язнів із Мордовії, Колими, Чукотки! Вони перебувають там роками, десятками літ. Їхні літа, десятки літ вкрадено, вбито! Їм остаються окрушки часу, що ними можуть розпоряджати самі, що його мають для себе. Та і цей час серед дуже обмеженого довкілля, із дуже малими середниками, можливостями.

Читаємо, як пишуть, що після довгих років перевели їх у місце, де — „навіть сидячи на ліжку можу бачити у сусідів дерево, зелену траву. Роками ми були позбавлені можливости бачити те, чого на волі дехто й не завважує".

Читаємо про те, як у тюрмі посадили цибулинку в посудині, зробленій із паперу. Напереміну то один, то другий держить її в руках високо при вікні, бо тільки там є сонце, без якого рослина не могла би рости, жити.

Автор „Більма", книжки, яка нещодавно появилася, пише:

„Людину у житті щось тішить, це так зване кіно, культпоходи бригадою в музей, це театр, дружина, діти, крузі, кавярня. Це так зване замкнуте коло побутовости. У таборі воно теж існує, але уже зідеалізоване, воно далеке від звичайного матеріялізму, оскільки основане не на бутті, а на свідомості".

Така скупа зовнішність, а яка глибина переживань, який зміст, що його джерело в їхньому нутрі, в душі. Це не тільки цибулинку в паперовій посудині держать вони вгорі, де заблудило конечне до життя соняшне проміння. Окрушинки часу, окрушинки можливостей, заповняють змістом, використовують для свого внутрішнього росту.

А ми?! Нам ніхто не вкрав літ, не забив часу. Чи не кажемо інколи самі, чи не чуємо від других, що роблять щось для забиття часу?

Вікові старання людини технічними винаходами заощадити час. Значно менше треба його на те, щоб провадити домашнє господарство. Транспорт, комунікація дали можливості легко й швидко порушуватися по всій земній кулі. Але людина цей заощаджений час або вживає на дальше матеріяльне збагачування, або забиває час чимсь, що не вимагає від неї ніякого умового чи духового зусилля, не залишає ніякого сліду в її душі чи умі. Цей час самі ми свідомо, або підсвідомо вбиваємо.

І тепер, коли ми на порозі вакаційного дозвілля, подумаймо, що будемо робити в цьому часі, яке дозвілля виберемо. Повинно воно відновити наші сили до дальшої праці, але теж повинно принести ріст, користь нашій внутрішній особовості. Якщо для нас вільний час непотрібний, то напевне може він придатися другим, нашій спільноті. Живемо в умовинах дуже великих можливостей і треба тільки нашого свідомого вибору: що робити. Одного нам не вільно: не вільно забивати часу.

З Головної Управи СУА

Вітаємо зміну!

„Наш журнал — це плуг, що оре ниву організації" — писала про Наше Життя одна із жінок-піонерок, що його засновували. Це окреслення пригадується тоді, коли говоримо про його зміст чи потребу змін у ньому. Це справді „плуг", що обертає залежалі скиби думок і підготовляє грунт для кожного нового починку.

Плуг потребує орача, що вміло провадив би його роботу. Такими були в нашому журналі редакторки, що чергувались. Першою згадаємо п-ні Клявдію Олесницьку, що закликала Союзянок своїм полум'яним словом до праці. По ній прийшла Олена Лотоцька, тепер почесна голова організації. В її писанні виливався весь довголітній досвід громадської діячки. Від неї перебрала провід журналу Лідія Бурачинська. Вона старалася пристосувати зміст журналу до потреб усього жіноцтва, а не тільки членок СУА.

Настала хвилина, коли до нашого журналу підійшов новий „плугатар". Із цим числом перебрала його провід Уляна Любович, журналістка і письменниця. Знов увійде в зміст нашого журналу відпечаток нової особистости. Найближчий час покаже нам, в якому напрямку розвинеться цей вплив.

А тепер запізнаємо наших читачок із новою редакторкою, що станула при кермі нашого журналу. Багато з вас знає її з численних авторських вечорів, що були влаштовані нашими Відділами. А майже всі прочитали її книжку „Розкажу вам про Казахстан", що появилася друком у 1970 р.

Уляна Любович — уроженка Львова. Там пройшло її дитинство й юність, тісно пов'язані з життям у Пласті. Атмосфера родинного дому сприяла розвиткові мистецьких заінтересувань. А завзята боротьба молоді за нашу самобутність формувала її світогляд.

Змагаючи до професійного вишколу молода дівчина вибрала економічні студії і журналістику. Слідувала коротка практика у журналі „Нова Хата" у Львові, а потім постійна редакційна праця в Господарсько - Кооперативному Часописі, що був органом Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

Воєнна хуртовина перервала це. Як багатьох наших професіоналістів закинула Уляну Любович із родиною на заслання в Казахстан, де вона перебула 6 років. Повернувшись звідтіля працювала довгі роки на становищі економіста. Щойно недавно вдалось їй приїхати до ЗСА, де запізнала публику з переживаннями і побутом засланців. Ці картини появлялися спочатку у пресі, а в тому і в нашому журналі. Згодом вони вийшли книжкою, як уже було згадано. Ця книжка дістала 2-гу нагороду на конкурсі Фонду ім. Ів. Франка.

Живучи в Ню Йорку, Уляна Любович стала членкою 64 Відділу СУА. Змагання жіночої організації були їй завжди близькими і стали — поруч Пласту — сферою її зацікавлень. До Пласту вона повернулася найскорше і тут включилася теж у журналістичну роботу, редагуючи Пластову Ватру, сторінку „Свободи". А в СУА увійшла до Ред. Колегії нашого журналу, де появлялись — окрім оповідань із Казахстану — її статті й інтерв'ю. Є членом Об'єднання Українських Письменників „Слово".

Тепер вітаємо її при кермі нашого журналу. Напевне внесе в нього багато нового й цікавого. А того спрагнене наше членство і наші читачки.

Настануть також зміни в Ред. Колегії нашого журналу. Через те, що Уляна Любович проживає в Ню Йорку, то й там переноситься Ред. Колегія. Нові люди тут також внесуть нові думки й починки.

Л. Бура

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

ТЕЛЕГРАМА

Перед виїздом Президента Р. Ніксона і його дружини до Москви — Гол. Управа СУА вислала нижче подану телеграму до п-ні Патриції Ніксон:

До п-ні Р. Ніксон
Білий Дім

Сподіваємось, що матимете вдоволення з відвідин Києва, дорога пані Ніксон. Та хочемо Вас поінформувати, що за гарним зовнішнім виглядом криється там багато горя. Тисячі українських жінок перебувають у таборах невільничої праці на Сибірі. Працівниці Червоного Хреста відбувають засуди на 25 років. Українських культурних діячок арештують за те, що вони домагаються пошанування прав людини, культурної і релігійної свободи. Мисткиню Аллу Горську замордовано недалеко Києва. Дружин і дітей арештованих українських інтелектуалів та інших громадян переслідують, позбавляючи їх праці й помешкань. Чи це ті широко розголошувані совєтами права людини в Україні?

Головна Управа
Союзу Українок Америки
у Філядельфії

НАУКОВО-ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД
ім. Лесі і Петра Ковалевих
при Союзі Українок Америки
проголошує
ТРЕТІЙ
НАУКОВИЙ КОНКУРС
на
ІСТОРИЧНУ ПРАЦЮ

Темою її може бути якийнебудь відтинок історії України з позитивним державницьким насвітленням. — Наукове журі, провівши оцінку надісланих творів щонайменше 100 ст. машинопису, признає одну нагороду **у висоті 400.00 дол.**

Реченець Конкурсу:
31. грудня 1972 р.

Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Централі Союзу Українок Америки:

Ukrainian National Women's League of America
4936 N. 13th Street
Philadelphia, Pa. 19141

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Д-р Наталія Пазуняк

Оксана Лятуринська

(1902—1970)

Минула саме друга річниця смерти Оксани Лятуринської, визначної української поетки, авторки майстерної лірики та короткої поетизованої прози. Ця витончена мисткиня має великі осяги також і в царині скульптури та малярства. Нас цікавитиме вона, як людина — творець та її поетичне надбання, про яке влучно сказав Ю. Шерех: „...хоч які прозорі хвилі її (поезії), не завжди легко побачити дно..."

Походила О. Лятуринська з доволі заможної й давньої родини на Волині. Батько її — військовий кіннотчик Михайло Лятуринський і мати Ганна, з дому Верка, зайняті головно своїми господарськими справами, мало перебували з дітьми, і діти, — восьмеро їх, — виростали самостійно на хуторі в тісному зв'язку з природою та з сільським побутом сусідніх селянських родин. Про це дізнаємося головно з автобіографічної розповіді у збірнику оповідань нашої письменниці „Материнки" (псевдонім Р. Вишневецька). „Вони жили як дички в лісі, бо ж ані мама, ані батько не мали часу наглядати за ними", — пише вона там. Оксана була наймолодша серед них. Вчаться діти в містечковій школі, потім розходяться по світу, — шукати своєї долі. Два брати ще допомагають батькові в господарстві, яке однак поступово вповні занепадає. Оксана вчиться в Крем'янецькій гімназії. Перериває її навчання 1919 рік, коли то вмирає її мати, не дочекавшись ще старости...

„Мовчазно за гробом Твоїм ідучи,
край порога
в зловіщому спалаху свіч і хрестів
золотих,
ніяк не могли ми позбутися злої
тривоги,
що дім наш від злого не можна уже
вберегти",

— писала поетка. Якась велика печаль гнобила тоді молоденьку Оксану. Як подає її біограф О. Соловей — вона раз схотіла з болю замерзнути в снігу, та її якось відрятували. Десь в 1920-тих роках переїздить Оксана до Праги, через границю, „на зелено", і там закінчує гімназійну освіту, а згодом студіює історію, мітологію й етнографію в празькім університеті. В 1932 році дізнається про смерть батька, що помер уже в повній убогості. Болючі нераз спогади про рідний дім не могли однак притьмарити в її пам'яті всього чару волинського довкілля предковічних вірувань селян, образу тієї її батьківщини, що безнастанно пульсувала життям давнини й сучасности. Наснага її глибокої емоційної натури виливається в поетичній творчості, а заразом розвивається її талант малярки й скульпторки.

Оксана Лятуринська
Ukrainian poetess
Oksana Liaturynska

Завзятим, палким мистцем у її творчім вислові пам'ятає її українська колонія Праги. Останніх 20 років свого життя проводить О. Лятуринська в Америці, в Міннесоті.

Лятуринська, як поетка, відома головно своїми двома збірками поезій, — „Гусла" з 1938 р. і „Княжа емаль" з 1941 р., що були згодом, в 1956 році, перевидані в одній збірці. Доповнюють її опубліковану спадщину „Материнки" (збірка оповідань) та „Бедрик", збірка поезій для дітей. Є ще збірки в рукописах, що чекають свого видання.

У всій творчості О. Лятуринської відчувається приявність її Рідного Краю, — його зримого образу, — барвистого, насиченого життям і ростом, і його духового образу, — головно персоніфікованого постатями минувшини.

Заважив тут, можливо, характер її ближчої батьківщини — Волині, з її глибоко закоріненим

спогадом про княжі часи, з її віруваннями й буйною природою, — як невідмінними елементами її буття.

Краплинами міцного трунку осідали ці прадавні елементи минулого на душі поетки ще в дитинстві й юності її, щоб згодом перетворитися в твердий і точений янтар її поезій. Поезія її органічно національна, українська; поетка усіма змислами сприймає прадавню Україну в єднанні з своєю власною істотою: на круглих щитах предків видніє червень і чернь — первісні барви, і ясність б'є від спалахів зброї пращурів; десь ріг скликає турій, і мечі ладнають, — а на лугах її сучасности вчувається їй гра сумних сопілок у виразі глибокої туги... З такого сприймання поетки випливають і мотиви її творчости.

Природа волинська — це у О. Лятуринської не лише тло для дії й душевних порухів; це в неї активний компонент, що дихає життям:

„Війнуло чудним подихом, немов чужинним.
О, ні! І згадка чарівна десь із глибини:
І м'ята, і стокроть, і лепеха Волині
О, образ весен — ледве черкнуті пастелі...
...То Божа синь, то ніжно кинута рожевість,
то ще несита зелень вітів яблуневих...“

Поетка любить давнину, що оживає в її ліриці. Є це хоча б відтворення такого побутового образу:

„Важкі киреї, золоті
дальматики та оловіри,
і княжі корзна, і щити,
ножі, списи, мечі, сокири...“

Зброя предків дзвенить в її уяві, свист стріли оживає в її ляконічнім прецизнім вислові:

„Устами славлена
стріла стужавлена!
Хвалена, хвалена
в отруті калена!
Стріла окрилена
стріла доцілена
Кров'ю гартована
стріла значкована“.

Жорстока доба пращурів відживає в її рядках, а „Слово о полку Ігоревім“ щедро постачає їй свої мотиви: „брешуть на щити лисиці, видніють черлені щити княжих воїнів, лунає клич „за землю Руськую, за рани Ігореві!“ — що стає наче кличем і самої поетки. Образ бою передається у Лятуринської лаконічно, а в ощадності вислову — сила:

„Вдаряє в грудях мідь об мідь,
перетинаються ножі
люби, люби і ненавидь,
як повінь, мужу, жий!“

У поетеси героїчне переплітається з легендарним в чіткім і образнім вислові:

„І зрине кінь у височінь,
як є, в похідній збруї,
і дух твій вбраний в кармазин.
І запитає Юрій:
Що мав ти над життя дорожче?
Що на землі досяг?
— Я з роду воїн, Переможче,
доніс свій злотий стяг“.

Та не лише лицарі оживають в творах Лятуринської. Тугою проймає відгомін плачу Ярославни. А жіноча психіка гармонійно єднається з природою рідною. Любов і туга жіноча триває у віках; вона ніжно торкає струни душі споконвіку й донині, — у Лятуринської любов і ніжність жінки проглядає крізь серпанок символів і народного побуту, з глибини віків, чи може із сучасности у їх глибінь:

„...Він був — не був.
Його прихід завжди бентежив,
а ймення не назву,
не розпишу на побережжі...“

або:

„О, чую, ріг скликає турій,
і лицарі мечі ладнають.
А на чолі у мене жмури,
і тяжко потайки зітхаю“.

Ці елементи еротики — палке кохання — поєднані у вірші з глибоким патріотизмом: — лицар пішов у бій

„За честь, за стяги злотні Руси,
за батьківську вояцьку славу!..“

Болючим спалахом бренять слова туги за милим; це вираз самоти:

„Безумна з горя,
я крикну місяцю і зорям
у млу ночей, у вир хуртеч.
Хто вип'є з келиха мойого?
Заступить втрату дорогого?“

На мотив голосіння бренить лемент запитання:

„О, хто ж мені утіху дасть?..“

Болісно звучать згуки гуслів туги за отчизною:

„...Я ніжно перебрала струни
і голос мій, так клично-юний,
вібрує свіжістю дівизни
коханий голос мій — з отчизни!“

Любов до отчизни проходить червоною ниткою в її творчості. Та любов поєднана у неї з ненавистю, нещадним гнівом супроти ворога:

„Не знаєш гасла — боронись!
Освячений держу я спис.
Я попіл бороню батьків,
Героїв славу, честь борців.

Зухвальче, чолом, оком ниць,
Тут недоторканість гробниць,
багаття і священний дуб
і Володимирів Тризуб“.

і далі:

„У грудях ненависть моя.
В мойому серці гнів кріпкий,
Мій меч бряжчить: та ти ж вояк!
Честь лицарська кричить: Убий!“

Монолітна княжа Русь — Святослава й Володимира — це остоя її шукань долі — волі для своєї батьківщини. А тоді, коли Христова віра заступила Сварога й Велеса, Дажбога й Перуна, — поетка звертається до всеблагої Заступниці Руського Краю, щоб Вона боронила його:

„Покрові Заступниці
свічі воску ярого,
ризи злота сутого,
кожне зітхнення!
Діву чисту хвалимо,
хвалимо піснею,
славимо зброєю.
Молимося, просимо:
Поможи на ворога,
Мати Божа,
Мати Руського Краю!“

Світогляд поетки націоналістичний, — невгнутого борця за волю й батьківщину; постава її лицарська, — оборона чести й святощів народних понад усе.

Динамізм змісту лірики Лятуринської гармонізує з формою вислову її, що в основному є в течії неоромантизму. Романтизм в поезії Лятуринської має філософічні

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Ганна Черінь

Чекання

Оповідання

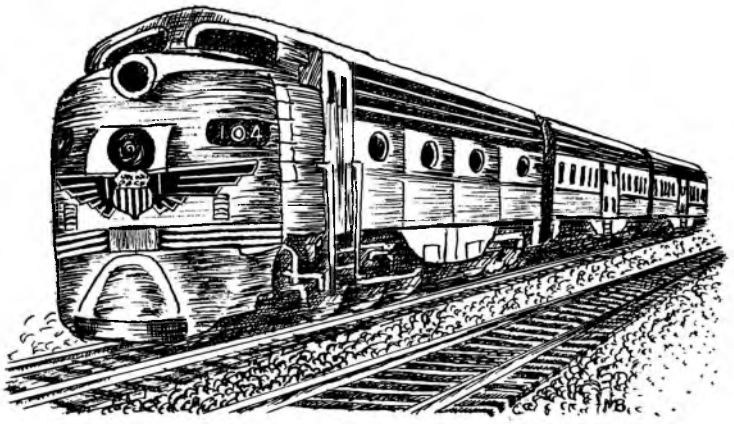

Спалахнули електричні лямпи над брамою, контролери відстібнули перепони, і людська нетерпелива лава ринула з перону в почекальню. Діна ловила зором приїжджих, і одного разу кинулась назустріч високому брюнетові, що чимсь був схожий на Бориса. Той здивовано посміхнувся і зупинився, чекаючи продовження. Діна вибачилась і відійшла. Сіла на лаву і вирішила, що краще нехай Борис її шукає. Проте, останній пасажир перейшов через браму, і контролери знову її замкнули. Залишивши одного на варті, пішли до кантини на каву.

Наступний поїзд приїде через годину. Але це вже буде третій. Звичайно, люди рахують до трьох, — навіть тоді, коли погрожують, що будуть стріляти. Діна вже прорахувала „один" і „два". Якщо впаде „три" і Борис не приїде, треба стріляти. Словом або ділом.

В почекальні пусто. Трохи згодом почнуть приходити люди на поїзд, що їде на Бельведер, а покищо в величезній залі самі тільки продавці в кіосках з журналами, овочевими соками, содою і квітами. Ба ні: ще хтось сидить на лаві по другім боці й читає газету. Діна також купила жіночий журнал і спинилась біля машини з напоями. Автомат виявив людські прикмети: гроші взяв, а соди не дав. Як і кожна людина в такім випадку, Діна почала тиснути на всі гудзики, почавши від „звороту грошей" і до „подвійного цукру і вершків". Жодних наслідків.

— Можна вам допомогти? Я вкину два „ніклі", і тоді й ваша монета прийметься.

— Що за магія! Але ж тоді пропадуть ваші гроші?

— Ні, я свій напій також дістану.

— Але ж він вам непотрібний!

— А може і потрібний. А якщо це мені дає нагоду з вами познайомитись?

— То я відмовляюся від лімонади і від грошей.

— А я всеодно кидаю свої ніклі, бо таки хочу пити. Та не втікайте ж: адже ж всеодно попереду вийде ваша лімонада, а потім уже мій „кок". Беріть.

— Дякую.

— Ви нічого не маєте проти, якщо я сяду біля вас?

— Тут повна заля.

— Цебто, порожня заля, ви хочете сказати? А от на моє місце якраз сіла якась стопудова дама. То я краще ніж біля неї, сяду біля вас.

— Я теж стопудова, тільки моя вага на серці, а не на тілі.

— Ту вагу не можна зміряти, бо вона, найчастіше, уявна. Звичайно, вже третя година минає, а він не прибув — це важко...

— Звідки ви знаєте, що то — він? А може я взагалі ні на кого не чекаю? Може я просто тут сиджу, бо надворі так нестерпно гаряче?

— А тут так нестерпно гаряче на серці, — коли говорити метафорами, так, як ви. Хто ні на кого не чекає, той не біжить до брами і обізнавшися не кидається в обійми до незнайомого.

— В обійми! Це вже нахабство! Я ні до кого в обійми не кидаюсь.

— Навіть до нього?

— Навіть і до нього. Але може який прикрий випадок стався, чи з поїздом що негаразд... Як

коріння, не лише зовнішні атрибути; — сама настанова її як творця до праминувшини, — це містичне просякання тисячеліть, — вказує на головну рису основ романтизму — сприймання нації, як метафізично неповторної цілости у всіх циклях її буття. Символіка грає при тім немалу ролю в поетеси.

Стиль Лятуринської — це новий здобуток в царині українського поетичного слова. Він характерний тим, що з одного боку органічно український по духу, з другого пройнятий здобутками посередніх течій, — імпресіонізму, символізму, експресіонізму й неоклясики, — що становить духовий субстрат її поетичної майстерности. Вірш поетки легкий, з багатством розмірів, строфіки, з різнородною римою, з алітераціями. Мова її багата в архаїзми, діялектизми та новотвори, що стають прекрасним засобом до цілі її як майстра — поета, — дати повнокровний поетичний вислід. Ідейно й тематично була поетка близько зв'язана з Пражською групою поетів: з Юрієм Дарагапом, Олегом Ольжичем, Олексою Стефановичем та Юрієм Липою. Однак поетичний стиль О. Лятуринської самобутній; її ліричні мініятюри виливаються часто в афоризми чи викарбовані епіграми, що в них праукраїнська давнина стає проєкцією на сучасний світ. О. Лятуринська, як і згадані майстри слова націоналістичного світогляду, належали до групи Літературно-Наукового Вісника, де й появлялися їхні твори. Суцільність свого світогляду зберегла О. Лятуринська до кінця своїх днів. Ще довго промовлятимуть твори поетки до людської душі ,відкриватимуть читачам двері в світ, головно ж у світ української духовости.

„О, скільки ж то відчинених дверей
В далекий світ шляхів незнаних!"

ТЕЛЕГРАМА

Головна Управа СУА вислала Президентові Р. Ніксонові телеграму в часі його побуту в Києві, столиці України.

Президент Річард Ніксон
Київ

Головна Управа Союзу Українок Америки, найстаршої і найбільшої жіночої організації, що гуртує американок українського походження, звертається до Вас, Пане Президенте з проханням — піднести голос в обороні українських культурних діячів, що їх недавно тому заарештували. Особливо прохаємо Вас заступитися за жінок-вязнів і жінок і дітей арештованих, що їх нещадно переслідують. Це є вияв потоптання прав, заґарантованих конституцією УРСР і універсальної Декларації Прав Людини, що її визнали всі члени Об'єднаних Націй.

Бажаємо Вам і пані Ніксон успіху і щасливого повороту.

Лідія Бурачинська
голова

можна повідомити людину, що чекає на станції?!

— Поїзд прибув на час: і перший, і другий, а дасть Бог, і третій.

— Ну, гаразд, вгадали — і годі. Але чому вам гаряче на серці? Тому, що ви також уже два поїзди прочекали?

— Саме тому. Будемо чекати вдвох?! Моє ім'я — Джек Олдбі.

— Моє — Параскевія Перепеличенко, — Діна вибрала найдовше українське ім'я, що встигла експромтом придумати. Такої ситуації вона ніколи не передбачала, а справжнє ім'я краще приберегти.

— Будьте певні, що ні імені, ні прізвища не запам'ятав. Як вас можна називати скорочено?

— Це ім'я не скорочується, бо я не хочу. Я не хочу скорочуватись, а хочу бути повною людиною.

— Тоді я вас називатиму Мрією.

— Може я і є чиєюсь мрією, але напевно не вашою.

— Я не буду вас запевняти, але ж я і не сказав, що ви — моя мрія. Просто мрія. Чиясь. Слухайте, Мріє — до наступного поїзду ще три чверти години. Ходіть до каварні і порадимось як слід, чи треба нам чекати, чи не треба.

— Як я з вами піду до каварні, коли ми не знайомі, і ви чекаєте на іншу?

— Ми ж познайомились, а ви також чекаєте на іншого. І ваш не йде, і моя забарилась. Невже така надиво спільна ситуація не спонукує нас до спільних дій? Та й чого ви боїтесь?! Стіни у кав'ярні скляні, при дверях станції стоїть поліцай із дубиною, котрою мене почастує, якби ви тільки писнули. Ви навіть можете самі заплатити за свою каву і пай, якщо так боїтесь людської помочі й уваги. Або можете заплатити за мою каву, бо я вашої допомоги не боюсь і приймаю.

— Ви — нахаба, але ваше нахабство миле. Ходімо, і я справді заплачу за вашу каву, а може і за тістечко.

В каварні нудьгувало кілька пар і п'ять-шість одинців. Хлопчина з довгим волоссям, штучно закучерявленим і пофарбованим на зеленувато-білий відтінок, вкинув монетку, і автомат затриндикав тягучу пісню про безвихідність молодості та марність кохання. Прослухавши цю, хлопчина вибрав другу, крикливу і швидку пісню про щастя диких любощів і дим марігвани. Прищаве молоде обличчя палало екстазою, і після цього нумеру він пішов із каварні.

— Яка пісня вам більше довподоби? — запитав Джек.

— Вони однакові. Але ж вони створені не для мене, бо я вже для цього застара. Тільки дуже молоді можуть так із нічого сумувати чи радіти. Я вже це пережила давно.

— Вибачте, скільки вам літ, — на стару діву ви не виглядаєте.

— Двадцять шість.

— Ого, на цілий рік старші від мене!

— А як ви знаєте, що не на два? Може ж мені через тиждень буде двадцять сім?

— А може ж мені через два дні буде двадцять шість?

— Те, що я сказала, правда.

— Те, що я сказав — теж. Давайте взагалі умовимось говорити правду. Що було сказано дотепер — байдуже, але відтепер хай буде правда.

Діна почала нервуватися. Справді, нащо чекати на третій поїзд? Вже й так запізно буде йти в кіно, як вони з Борисом умовились. Ну, і на цей раз треба було б його провчити. А що як сидіти тут, в каварні, з цим Джеком, поки не прийде поїзд? Коли всі люди порозходяться, Борис не може не побачити їх через скляні стіни. Правда, може тим самим поїздом приїде Джекова дівчина?..

— А що як ми не будемо чекати на поїзд? — немов відлуння Дініних думок почувся запит Джека.

— А що ж зробити, наприклад, замість того?

— Це запрошення чи провокація?

— Ви таки неможливі. Звичайно, ні те, ні друге. Просто — запит. Що, справді, робити? Вернутися додому?

— Ні. Ми можемо піти удвох туди, куди мали іти кожен із своєю парою.

— Це вже не підходить хочби тому, що я не хотіла йти туди, куди мене запросив Борис.

— Ага, його звуть Борис. Якої він національности? Це російське ім'я...

— Якраз навпаки. Він, як і я, українець. А ім'я — слов'янське, тільки американці тут всім російську шапку насовують на очі.

— Вибачте. Ми справді здатні до узагальнень. Про Україну я вже чимало знаю від одного товариша з університету, а ви розкажете мені більше. Мері також мене завжди тягне, куди мені не хочеться йти, наприклад, дивитися на сукні...

— Я думаю, що ви, чоловіки, дуже любите дивитися на сукні...

— Коли вони на жінках, а не у вітринах. До речі, у вас чудова вишита сукня.

— Це українська вишивка. На жаль, ми можемо хвалитися танцями, вишивками і варениками, але не самостійною державою.

— Не будьте саркастичні: вишивки і танці — це частина нації, а отже і держави. А щодо держави, то її кожна нація може втратити, коли охляне й зажиріє, отак, наприклад, як ми, амери-

(Закінчення на ст. 8)

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

На актуальні теми

Вакації в Римі

Мирослава Мудрак
Myroslava Mudrak spent her vacations working in the Library of the Ukrainian Catholic University in Rome.

Скоро надійде знову вакаційний час для багатьох середньошкільників і студентів різних університетів. Як тільки почнуться літні ферії, кожна молода особа, закінчивши довгий шкільний рік тяжкої праці над книжками, починає розпляновувати свою діяльність під час трьох наступаючих місяців. Одні, бажаючи побільшити горизонти свого знання, запишуться на літні курси; другі, щоб забезпечити собі дальші студії, або навіть, щоб заощадити свої власні гроші на особисті витрати, подаються на різні короткотривалі роботи; інші, з великою бадьорістю виїжджають на табори, а ще інші, які є фінансово забезпечені, вирушають з країн свого перебування і мандрують по різних країнах земської кулі. Студіюють і аналізують сліди історії, оглядають рештки старовини, обсервують й ознайомлюються з різними культурами світу, способами життя, вивчають і практикують чужі мови на теренах їх вжитку, і на загал, у своїх подорожуваннях і переживаннях, набирають кріпкого знання, яке доповнює все те, що студент навчився в школі. Так може пройти вакаційний час котрого-небудь студента, будь-якої національности, в будь-якій країні в світі. Вся ця діяльність є не тільки корисним досягненням для кожної особи, але ці пережиття під час подорожувань є потрібним і необхідним явищем у формуванні характеру молодої людини.

Для студентів американських і канадійських університетів, як також, і для великої кількости середньошкільної молоді, поїздки і подорожування по Європі є можливою й популярною екскурсією. Не одна студентка, чи студент мав змогу дешевим коштом поїхати винаймленим літаком до Европи, де він чи вона подорожували один, два, часами три місяці у мандрівках від одного до другого европейського міста, чи то групою, чи одинцем. Чимало українських студентів також позволили собі на таку поїздку до Европи, чи на літні студії, чи на працю, чи тільки на розглядини. Не один український студент також поїхав в Україну, де перебув кілька тижнів. Натхнений новими спостереженнями про свою Батьківщину, він приїжджає додому із сумними вістками про своїх рідних з енергійною охотою їм помогти. Вертаючись до Америки й Канади, починає глибше цікавитись українською проблематикою: демонструє в обороні переслідуваних, пильно читає твори арештованих письменників, оспорює виступи совєтських мистців; бачачи репресії в Україні проти релігії, старається всіма силами перебороти кризу в українській Церкві. Яке завзяття і оптимізм панує в серцях цих молодих!

Багато з наших студентів стараються більше освідомитися наукою про Україну; записуються на українознавчі курси чи до Гарварду, чи до Українського Вільного Університету в Мюнхені. Та далеко не всі студенти, що стараються пізнавати минуле українського народу, його християнський світогляд, і світогляд цілого Сходу, до якого він належить, та прагнуть зібрати і закріпити це знання, знають про свої можливості допомогти українському народові і українській Церкві. Не знають, що можуть віддати своє скромне, але жертвенне діло під час своїх літніх ферій Українському Католицькому Університетові в Римі.

Будучи в Римі, студент не тільки має знамениту нагоду оглянути залишки давньої старовини Римської Імперії в руїнах, зжитися з італійським народом, простудіювати тисячлітні мистецькі твори, але також ближче обзнайомитись з постанням і діяльністю українського центру світового значення.

Завдяки Союзові Українок Америки, літом 1971 р., така цінна нагода припала авторці цієї статті. В половині червня, я погодилася виїхати до Риму допомогти впорядкувати бібліотеку при УКУ. Хоч існування Українського Католицького Університету по-

Бібліотека Українського Католицького Університету
The Library of the Ukrainian Catholic University in Rome, Italy.

кищо недовге, воно вже збагатилося численними сотнями важливих творів не тільки нашого Первоієрарха, але і інших наших визначних науковців. В бібліотеці багато книжок, що їх передав Блаженніший Митрополит та прислали різні видавництва і різні особи. Між ними деякі рідкісні й цінні унікати.

Коли Блаженніший Верховний Архиєпископ Кир Йосиф Сліпий опинився на волі в 1963 р., свою першу увагу звернув на справу освіти. Відновив традиції Київсько-Могилянської та Львівської Богословської Академій, засновуючи Український Католицький Університет ім. Святого Климентія Папи. На чужині УКУ став „переємником" ідей Богословської Академії у Львові і її наукової творчости.

Університетські курси відбуваються не тільки під час шкільних семестрів при УКУ. Є теж доповнюючі виклади які тривають один місяць під час літа. Літом 1971 р., доповіді виголосили професори УКУ, які живуть за-океаном: д-р Ярослав Рудницький — „Українська мова і її становище серед інших слав'янських мов: д-р Василь Лев — „Граматика старо-слов'янської мови"; д-р Ігор Соневицький — „Золота доба української музики"; д-р Юрій Старосольський — „Карне право"; д-р Константин Біда — „Кирило та Методій і старо-слов'янська література"; отець др Іван Музичка з Англії — „Педагогіка" та інші.

Авторка цієї статті також мала змогу стрінутись з мистцями Святославом Гординським, який проектує мозаїки всередині Собору Святої Софії і Юрієм Гурою, який впорядкував музей на Мадонна дей Монте.

Для кожного студента-добровольця знайдеться робота на УКУ: чи в бібліотеці вписувати новоприбулі книжки, написати й відіслати подяки, замовляти інші видання, надрукувати карточки до картотеки, хронологічно оформити журнали-періодики і часописи, чи впорядкувати архівні матеріяли, чи спакувати університетські друковані матеріяли до висилки, чи друкувати й складати „Вісті з Риму" та інші видання, чи навіть в городі порядок завести. Праця невпинна, але добровільна жертва свого дорогого часу, чи на тиждень чи кілька місяців — це найкраще діло допомогти українській Церкві й українському народові.

Українські студенти у подорожі в різні країни переїжджають через „Вічне місто", вступають поглянути на Собор Святої Софії і подивитись на розвиток українського центру в Римі. Ті, які задержуються довше, мають можливість вписатися на українознавчі курси, пізнати свій обряд, мистецтво. Можуть вони помогти у творенні і закріпленні українського центру.

Мирослава Мудрак
Клівленд

ЧЕКАННЯ

(Закінчення зі ст. 6)

канці, тепер. Але про політику колись іншим разом, хоч мені про це якраз із вами цікаво говорити. Мері ніякої політики не визнає, їй аби тільки сукні й цукерки.

— Я теж люблю цукерки.

— Купити вам?

— Ні, дякую. Борис купить, якщо не забуде, бо він, крім своєї технології і футболу, нічого не пам'ятає, — мені здається, що навіть і мене. І певна, що він просто засидівся за котримсь із проблемних креслюнків. З ним завжди так нудно!

— А зі мною ні? Гляньте, як час біжить — лишилось чверть години до третього поїзду. Відгадайте: про що я думав, поки ми мовчки слухали (або не слухали) гіппівські пісні?

— Про Мері.

— Якраз про вас. Я думав, чи випадкова наша зустріч, чи долею призначена. Ви чекали на Бориса, а я — на Мері. Вони обидвоє забарились — не виключено, що вони десь удвох, так, як ми з вами. Якщо складники дають таку саму ситуацію, від зміни додатків сума не зміниться. Будьте зі мною!

— Як вам не соромно таке говорити?!

— Зовсім не соромно. В історії скільки завгодно випадків любови з першого погляду — звідки ви знаєте, що це не може статися з нами? Ми могли б навіть одружитися!

— Дякую красно: щоб через місяць узяти розлуку! Людину, з котрою зв'язуєш свою долю, треба знати.

— Скільки вам треба часу на ознайомлення? Ми могли б сьогодні заручитися, а через два тижні одружитися. Для мене було би справжнім щастям одружитися із українкою.

— Я хотіла б одружитися із українцем.

— А якби я ним став?

— Я, може, вас би не поважала. Ми не хочемо, щоб українці переходили до чужих націй, отже не можемо хотіти, щоб інші зраджували своїх і переходили до нас.

— Ви дуже гострі, а часом можна знайти добрий компроміс. От бачите, я точний, як і ви, і, ніколи б не змушував вас чекати три години на пероні. Щось у нас є спільного. І ми можемо говорити про політику і культуру і створити своє домашнє ОН...

— Але які там бувають суперечки!..

— А в кожній державі — які громадянські війни!.. Часом із чужими легше згодитися, ніж із своїми. Подумайте над тим.

— І все ж, це не кохання в першого погляду.

— Це вияснюється тільки потім, оглянувшись назад... Мріє! Ти — прекрасна. Будь моєю мрією.

— Мрійнику! Ви неможливі. Але я заінтриґована — ні, це не те слово. Інтриґа — це щось плитке, банальне, це — для куртизанок. Я починаю мріяти.

— Гаразд — ходімо разом, Мріє!

Діна вже простягла руку. В цей час відкрилися брами, і з перону стали виходити люди з третього поїзду. Попереду всіх бігли стурбований чорнявий чоловік і струнка бльондинка в яскравопомаранчевій сукні.

— Борисе! — скрикнула Діна і побігла до брами.

— Мері! — з розкритими обіймами вигукнув Джек.

Один на одного мрійники більш не глянули. Дійсність перемогла мрію. А може якраз дійсність була мрією?

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Наше інтерв'ю

Гарна пані — компютор і тістечка

Паню Марусю Гончаренко стрічала я на імпрезах, що їх так добре вміють організувати інженери. Панель (недавно на тему руху визволення жінки), або відчит кінчається завжди товариською гутіркою. Якось ввічливі пп. Гончаренки відвозили мене „по дорозі" додому своїм автом. Саме тоді пані Маруся заявила, що мусить заглянути до бюра, щоб подивитися, як працює компютор, якому вона вчора завдала якусь задачу. Це зацікавило мене, бо компютор для невтаємничених видається чародійною машиною. Попросила я п-ні Марусю, щоб розказала нам дещо про свою працю. Вона виявнила, що компютор це для неї тільки помічник, бо ж вона математик.

— Як називається ділянка, в якій ви працюєте?

— Це operations research, дослідження оперативности, тобто послідовне дослідження наприклад проблеми продукції даної корпорації. Найкраще пояснити цю працю, описавши цю систему, в якій саме працюю і цю продукцію, що її досліджую. Це є фірма Набіско, яка дала за рік біліон дол. і доходу, а займається виробом тістечок. Тепер робиться з цієї фірми конгломерат, бо вона входить в інші ділянки, але будемо говорити про один відділ цієї компанії, який приніс 600 міліонів доходу. Це є відділ, що виробляє сухарики (кракерси) Ріц. Будемо говорити тільки про відділи у ЗСА, де є 13 точок, хоч існують теж відділи поза ЗСА. Ці 13 розкинуті по цілій Америці. Завдання — розмістити так продукцію, щоб на час усі точки дістали те, що до продукції потрібне, зменшити кошти продукції і достави до гуртівень, тобто розподілення. Буває ж бо, що достава коштує половину того, що коштує продукція. Тому великі та середні компанії послуговуються компютерами, які виконують цілу масу простих аритметичних ділань.

— Передусім на початку треба описати в кількісній (квантитативний) спосіб те, що хочемо моделювати, устійнити ключеві елементи того, що маємо досліджувати. Послідовний кількісний опис якісних елементів, це простіше кажучи — переложити на математичну мову якісні дані, що дотичать ділянки зацікавлення. Продукційні заведення повинні щотижня присилати такі дані, як — скільки продали впродовж останнього тижня, скільки лишилося, яка є продукція і т.п.

Як сказано вище, точок продукції є 13, виробляють вони понад 700 різних продуктів. Крім того є біля 300 гуртівень, до яких висилаються вироби. Треба обчислити чи і яке є запотребування на ці вироби, та яка є продуктивність машин, тобто скільки можуть виробити у даному часі. Ці дані приймає компютор і виконує цілу масу обчислень. В тому є багато простих, як також більш скомплікованих способів числення. Вся ця, як це називає пані Маруся „бухгалтерія" — зайняла б надто багато часу, коли б треба було це виконувати „при бюрку", тим більше, що проблема стає щораз то складнішою. В цей спосіб можна обчислити і розмістити продукцію поміж усі точки так щоб зменшити її кошти і щоб усі на час дістали виріб. Підставою для обчислень є дані, які присилають щотижня, бо це є такий продукт, що мусить бути завжди свіжий. Це є конкретний приклад на коротку мету і його висліди є теж конкретні.

Є ще інший, статистичний підхід, коли ми тільки припускаємо, що саме станеться. Наприклад хочемо знати, як найкраще льокувати середники призначені на рекляму. Чи краще в одній телевізійній програмі вмістити кілька реклям, чи раз на тиждень завжди у іншій частині краю? Чи збільшити рекляму там, де певний ринок чи радше там де слабий? Підставою для обчислень є тут статистика, яка говорить про те, який був вислід попередньої реклями. Збільшувати вклад на рекляму оплачується тільки до певної границі.

П-ні Марія Гончаренко
Mrs. Maria Honcharenko, senior operations research analyst, member of Operation's Research Society and Mathematical Programming.

Можна теж досліджувати проблеми, яких вислід не є матеріяльний. Наприклад — які користи із відновлення міста. Можна теж моделювати поступки людей в якихсь обставинах. Усюди важна послідовність і добрий опис ділянки зацікавлення, виражений у математичних формулах.

Кілька слів про освіту пані Марусі. Знаю, що вона — математик, а чи для такої праці не треба ще звання економіста?

— Студіювала я в Каледжі (Chestnut Hill College), але до магістерки в University of Cincinnati вибрала дослідження оперативности. Крім предметів стисло математичних брала ще такі, як теорію підприємства, форму децизії, ринок. Очевидно рівнобіжно із середньою школою — скінчила школу українознавства у Філядельфії.

— А як із підготовкою до праці з компютором?

— Ще студіюючи, працювала я в лябораторії хемічної компанії, де було багато обчислення статистичною методою, а цю роботу виконував компютор. При тому він теж передає деякі обчислення „на склад", ховає так сказати б у пам'яті обчислення, які будуть ще потрібні. Надмірна скількість даних може затемнити вислід. Трапляється теж невідповідна комбінація даних (це популярно називають "bug" блощицею) і тоді компютор може або задержатися, або працювати у невідповідному напрямі.

— Раніше працювала я в компанії, що продукувала гелікопте-

ри. Тоді обчислення мали інший характер, бо не йшлося про дохід, а про те скільки коштувати буде гелікоптер починаючи від коштів проєкту почерез продукцію і аж до коштів експлоатації, ремонтів, замінних частин і т.п. продовж цілого „життя" цього гелікоптера. — З однієї сторони, як ефективно буде сповняти свою функцію, а з другої сторони, наприклад, як далеко і швидко може летіти і з яким навантоженням, як часто буде псуватися, як часто розіб'ється.

— Тепер займаю становище senior operations research analyst. Мало жінок студіює математику, але у відділі, де працюю, є більшість жінок. Жінки не займають становищ не завжди тому, що їх до цього не допускають. Часто не хотять брати на себе відвідальности, а теж не хотять вкладати свого особистого часу, що при такій праці є не раз конечне.

— Ще питання про те до яких товариств належите?

— У школі належала до Пласту. Тепер я є членом Товариства Українських Інженерів та американських: "Operation's Research Society" та "Mathematical Programming."

На закінчення нашої розмови, якої в цілості через брак місця не можна переказати, пані Маруся малює привабливу картину, яка пригадує забаву „що було б, як би". Йдеться про пляновання нової компанії так, якби вона тепер існувала і що було б за 10 літ. Має вона продукувати тістечка. Припис має у своїй „пам'яті" робот і згідно з ним висипає кілька тон борошна з магазину у поємник. При тому сягає по найстаріший запас і зразу на це місце пересуває інший запас та тут же робить інвентуру, скільки осталося на складі борошна. Додає всі інші складники, мішає, виробляє тістечка і кладе на тасьму, що „везе" їх почерез піч відповідно огріту, вивозить спечені, і суне їх до пакування. По дорозі вони стигнуть і вже укладаються у пачки (за винятком таких, які треба ручно вкладати через їх якість). Людина тільки слідкує за тим, щоб папір не подерся.

Неймовірна процедура! Де ж, де ці часи, коли господиня наглядала у стару, пожовклу від ужитку, куховарську книжку, а ще краще у записник, що переходив вже кілька поколінь від матері до дочки. Там знаходила тістечка, які носять назву напр. „смачні тістечка тети Ліди" і згідно з приписом починала сама, або давала дочці (чи синові) макітру, в якій треба втерти масу але обов'язково в один бік, бо інакше маса „відкрутиться".

Та щоб там не обчисляв компютор, або виконував робот, то на початку є людина, яка його збудувала і дає йому завдання, а компютор все остається тільки чародійним механізмом, послушним виконавцем завдання, яке йому наказує виконати у нашому випадку учена математичка пані Маруся. **Уляна Любович**

ВЕЛИКОДНІЙ ДАР

Хоч ми подали в попередньому числі листу пожертв на „писанку", то вона неповна. Наспіли ще спізнені, але неменш вітані пожертви від Відділів.

Незабаром почнемо містити нову збіркову листу на Запасовий Фонд Н. Ж. Її врочисто відкрив 64 Відділ СУА з Ню Йорку своїм щедрим даром у сумі 500 дол. Перед тим зложив 100 дол. на Великодній Дар, а із збірки членок 145 дол., отже разом Відділ вплатив 745 дол. на Запасовий Фонд.

Одначе 64 Відділ не хоче, щоб його пожертва була єдина. Є багато Відділів, що могли б дати таку ж суму. До них звернений його заклик, щоб вони виявили зрозуміння для потреб власної організації. А такою є розбудова Запасового Фонду нашого журналу.

Зложили додатково „писанку" на Наше Життя:

11 Відділ СУА, Трентон **Віра Струк, голова**	**25.00**	**44 Відділ СУА, Філядельфія** **Олена Коровицька, голова**	**15.00**
18 Відділ СУА, Пассейк **Євгенія Цікало, голова**	**25.00**	**45 Відділ СУА, Елізабет** **Ольга Шевчук, голова**	**50.00**
41 Відділ СУА, Філядельфія **Марія Ганіна, голова**	**20.00**	**57 Відділ СУА, Ютіка** **Олена Лукашевич, голова**	**10.00**
42 Відділ СУА, Філядельфія **збірка серед членок**	**10.00**	**65 Відділ СУА, Ню Брансвик** **Наталя Головінська, голова**	**25.00**
43 Відділ СУА, Філядельфія **Ірина Мамчин, голова**	**50.00**	**71 Відділ СУА, Джерзі Сіті** **Євгенія Єнзен, голова**	**75.00**

ЕКЗЕКУТИВА СУА

К Л И Ч Е М О !

У своєму зверненні до Відділів СУА Екзекутива кинула клич: ТВОРІМО ЗАПАСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ! Підбудуймо журнал, щоб він не занепав!

Різдвяний і Великодній Дари не оправдали себе. Тому підіймаємо із свого боку клич пожертв на запасовий фонд. Оцим складаємо 500 дол. на ту ціль і кличемо ті Відділи, що в спромозі зложити таку ж суму. Відгукніться!

УПРАВА 64 ВІДДІЛУ СУА У НЮ ЙОРКУ

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Антона Хухри, батька п-ні Ірини Сольчаник, складають 6 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа і членки 13 Відділу СУА ім. Уляни Кравченко, Честер, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Катерини Ярошевич, матері нашої членки Дарії Ярошевич, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 29 Відділу СУА Шикаго, Ілл.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. о. Миколи Ілевича, батька нашої секретарки п-ні Стефанії Гаврилюк, складаємо 50 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі і родині висловлюємо щире співчуття

Управа 49 Відділу СУА ім. Ольги Басараб Бофало, Н. Й.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Наша стипендистка

П-на Юлія Слобода
Miss Julia Sloboda graduated in Home Economics at the University in Pelotas, Brazil

Оцим складаю щиру подяку 68 Відділові СУА в Сиракюзах за допомогу в останніх двох роках моїх студій в Університеті в Пелотас Ріо Ґранде до Сул у Бразилії.

Від моїх наймолодших років життя я все бажала вчитися. Я прагнула здобути освіту, щоб пізніше помагати ще другим, які бажають досягти вищого рівня культурного життя.

Батьки мої дали мене в 1958 р. до колегії Св. Ольги в Прудентополі, де я змогла закінчити гімназію й учительську семінарію. Бажаючи спеціялізуватися у дом. господарстві, я виїхала коштом українського Інституту Катехиток Серця Ісусового на південь Бразилії, де на факультеті домашніх наук при Федеральнім Університеті в Пелотас здобула потрібну освіту, щоб могти навчати в школах Домашнього Господарства і приготовляти дівчат на добрих господинь. Моє слабке здоров'я не дозволяло, щоб я взяла якусь працю, щоб заробити трохи потрібного гроша. Інститут покривав тільки кошти навчання (досить високі) і помешкання, а на прожиток уже не вистачало.

Сьогодні я вже маю диплом у руках. Цього року я ще не виконую платної праці, бо Інститут потребує моєї допомоги у вихованні дівчат колегії Св. Ольги в Прудентополі. Отже, перебуваючи в Інституті стараюся відплатитися хоч би трохи тим, що навчаю дітей. Роблю це безплатно, так, як усі інші виховательки цієї Інституції.

На цьому місці бажаю висловити моє глибоке признання й подяку від себе особисто та в імені моїх дорогих батьків, найперше — Інститутові Катехиток Серця Ісусового, що так безінтересовно і з посвятою удержував мене в колегії Св. Ольги в Прудентополі, від 1958 р., впливаючи на моє духове й культурне виховання; також за те, що вислав мене до Пелотас, де оплачував мої студії у факультеті. Моя щира подяка 68 Відділові СУА в Сиракюзах за допомогу, щоб я покінчила мої вищі студії у факультеті. Заявляю також, що мою освіту буду старатися використати для добра інших дівчат українського походження, які потребуватимуть моєї помочі.

Юлія Слобода

Наші ґрадуантки

1971 рік

Анна Брездун. Осягнула ступінь магістра з психології в Кез Вестерн Резерв Університеті. Тепер учить на цьому ж університеті і приготовляється до докторату.

Люба Баран. Закінчила Кент Стейт Університет із ступнем BS з історії та державної адміністрації. Плянує вчити в середній школі.

Анна Вовк-Слободян. Закінчила студії педагогії в Клівлендському Стейтовому Університеті із ступнем BS. Учителює в початковій школі.

Степанія Жох. Одержала ступінь BA з бізнесової адміністрації у Клівлендському Стейтовому Університеті. Під сучасну пору вчить у середній школі. Плянує продовжувати студії для осягнення ступня магістра.

Дарія Задойна. Закінчила студії історії із ступнем BS у Клівлендському Стейтовому університеті. Вчителює в початковій школі. Дочка членки 33 Відділу СУА.

Маруся Квіт. Закінчила студії німецької мови із ступнем BA у Клівлендському Стейтовому Університеті. Продовжує студії для осягнення ступня магістра. Дочка членки 33 Відділу СУА.

Марта Новицька. Закінчила впродовж трьох років студії біології із ступнем BS в Парду Університеті, Вест Лафает, Індіяна. Переходить до Єйлського Університету на повну стипендію школи для здобуття докторату.

Новинки з Централі

Дня 15 квітня 1972 р. відбулося у Філядельфії **зас'дання Екзекутиви СУА.** У ньому взяли участь усі члени Екзекутиви СУА і п-ні Анастасія Вокер, орг. референтка Гол. Управи, яка була запрошена для точнішого обговорення пляну праці. Окремо відбулася нарада п-ні А. Вокер із п.п. Олександрою Різник, містоголовою Гол. Управи і Наталією Даниленко, орг. референткою мол. Відділів. Темою наради було узгіднення організаційних напрямних для всіх категорій нашого членства.

—

Дня 30 квітня 1972 р. відбувся у Гартфорді **Окружний З'їзд** для заснування нової Окружної Ради Ню Енґленду. Представницею Централі була п-ні Іванна Рожанковська, містоголова Гол. Управи. У склад нової Окружної Ради увійшли Відділи стейту Коннектикат (66, 73, 93, 106 і 108), 25 із Потакету і 79 із Бостону. Головою Окр. Ради вибрано п-ні Ольгу Платош із Гартфорду. Наше привітання!

—

Дня 7. травня 1972 р. відбувся у Сиракюзах **Окружний З'їзд.** Доповідь на організаційні теми виголосила п-ні Іванна Рожанковська, місто-голова Гол. Управи. Округа Рочестеру пережила велику втрату в особі своєї голови бл. п. Марії Когутяк, в пам'ять якої створила власний Стип. Фонд її імени. Головою Округи вибрано п-ні Марію Крамарчук. Наші ґратуляції!

Анна Павник. Закінчила студії педагогії в католицькому університеті Джана Керолла в Клівленді і продовжує студії для осягнення ступня магістра.

Віра Панчак. Осягнула ступінь BA із студій радіо-телевізійних передач у Стейтовому Університеті в Бовлінґ Ґрін, Огайо. Почала працю як асистентка в науковій телевізії. Дочка членки і секретарки 33 Відділу СУА.

Ліза Цапська. Одержала ступінь BS з англійської мови й літератури в Огайському Стейтовому Університеті в Колюмбус. Під сучасну пору вчителює в середній школі. Плянує продовжувати студії для осягнення ступня магістра.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 27 листопада 1971 відійшла у вічність бл. п. **Марія Дроздовська,** родом Крушельницька. Народилася у 1882 р. в священичій родині. Її батько о. Амбросій був парохом у с. Біла коло Тернополя, а мати Теодора походила з священичого роду Савчинських. У родинному домі панував патріотичний дух і замилування до співу. Це останнє знайшло свій вияв у постаті її сестри Сальомеї, яка стала відомою співачкою.

Молода Марія вийшла заміж за суддю Юліяна Дроздовського. Молоде подружжя осіло у Дрогобичі, де Марія стала працювати на громадській ниві. У Дрогобичі й околиці її добре знали і цінили. За те в часі польської окупації вивезли її до концентраційного табору в Домбю, де вона перейшла голод, знущання і тиф. Коли в 1921 р. її звільнили, то вона і не думала покидати громадської праці. Продовжувала серед нових умовин давніш розпочате діло. Ясним спогадом залишився для неї побут у домі сестри Сальомеї в Італії. Там вона мала нагоду побачити мистецькі твори і зустрітися з визначними людьми музичного світу. Згодом Марія виробила в собі замилування до народнього мистецтва. Збирала вишивки з різних околиць, з яких залишила гарну колекцію.

Бл. п. Марія була дбайливою дружиною і матір'ю. Своїх троє дітей виховала у любові до Батьківщини. Тішилася їх успіхами, але й зложила найбільшу жертву, бо в 1941 р. большевики розстріляли у Львові її сина. Як віруюча людина вона не заломилась на дусі, а старалась біль своєї душі заспокоїти в молитві. Як вірна дружина вона залишилася ділити долю хворого чоловіка під большевицьким окупантом. По його смерти вона переїхала до своєї дочки Олени і зятя інж. Михайла Тишовницького. Вже 70-літньою вона вступила до 55 Відділу СУА. Приємно було побути в її товаристві, бо душею вона була молода. Охоче відвідувала наші імпрези.

Погідного осінного дня провела її родина і гурт приятелів на вічний спочинок. Прибула також її друга дочка Соломія з Ванкуверу в Канаді.

Нехай тих кілька рядків скромної згадки будуть китицею квітів на її могилу. **Марія Левицька**

**
*

ГЕМТРЕМК, МИШ.

5-ий Відділ Союзу Українок із сумом повідомляє, що дня 25-го листопада 1971 року відійшла у вічність довголітня, примірна членка Союзу Українок **Анна Думка-Королевич,** у віці 83 літ. Була вона членкою Союзу Українок впродовж 55 літ (25 літ у Дітройті, а 30 літ в Гемтремк, у 5-му Відділі СУА). Не тільки сповняла звичайні обовязки членки, але чинно помагала напр. приготуванням печива та страв на імпрези СУА ітп. Як довго дозволяли їй очі вишивала, часто взори з Нашого Життя, якого було пильною читачкою. Вишиті речі віддавала на вигращі.

Походила із Тернопільщини. Життя її не було легке. Один син погиб на війні у Німеччині. Дві дочки остались в Україні. Їм, а теж внукам та правнукам старалася помогти вийти у люди, покінчити вищу освіту. Тільки один син був з нею та піклувався матірю. Тепер остався самітнім.

Членки Союзу Українок, та громадянство відпровадило її на вічний спочинок на католицький цвинтар Mt. Olivet Cemetery дня 29 листопада 1971 року, згадуючи у молитвах свою примірну посестру. Земля хай буде їй пером.

Управа 5-го Відділу СУА

БРОНКС, Н. Й.

Ділимось, сумною вісткою з членством СУА, що дня 28-го січня 1972 р. після довгої і тяжкої недуги відійшла від нас у вічність членка 82-го СУА Відділу Н. Й. **Марія із Щербів Яросевич.**

Блаженної п. Марія уродилась у Празі і по національности була чешкою. В Празі запізналась ближче з українською громадою, рівнож зацікавилась нашим минулим і культурою. Перебуваючи цілий час в українському середовищі запізналась зі своїм чоловіком інж. Анатолем Яросевичем, який у цей час у Празі продовжував свої студії. Від тоді дальший свій життєвий шлях повязала віддано з дорогами життя свого чоловіка. Залишаючи батька, покійна подалась з чоловіком на еміграцію, перейшла злиденне таборове життя у Німеччині, звідки виїхала до Америки де замешкала з родиною в Ню Йорку.

Сейчас по заснованні 82-го Відділу СУА на Бронксі бл. п. Марія включилась у працю Відділу і увійшла до його Управи. Серед праці мали ми змогу блище пізнати характер покійної, яка була дуже милої і погідної вдачі, дуже товариською, тож не диво, що всі ми дуже її любили і радо перебували в її товаристві. В праці була дуже обовязковою членкою і всі взяті на себе завдання солідно виконувала. Покійна була примірною подругою, доброю мамою і віддано опікувалась своєю донею Іриною. Кожного року на літо виїзджала з Іриною до Гантеру, щоби крім гарної природи, вона могла перебувати серед свого оточення і бавитись з українськими дітьми.

Численна присутність української громади на панахиді, була доказом, як усі приятелі і знайомі її любили і шанували.

Членки 82-го Відділу СУА взяли чисельну участь у панахиді і спільною молитвою коло домовини попращали покійну у вічну дорогу.

Вічна Її пам'ять!

Управа 82-го Відділу СУА
Бронкс, Н. Й.

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Вісті з Централі

У нашій акції збирання підписів на листі до През. Ніксона дуже гарно виявили себе Відділи далекого віддалення. Всі вони в час надіслали не тільки свої підписи, але й зібрали їх серед громадян своєї місцевости. Тут хочу подякувати Відділам: 14 у Гюстоні, 27 в Піттсбургу, 55 у Лос Анджелесі, 75 у Денвері і 107 у Сан Франціско. Це є доказом того, що й ці Відділи, хоч не підлягають Окружним Радам, все ж не відстають у праці й живо відгукуються на акції Централі СУА.

Незабаром розійдемося всі на літній відпочинок. Чи вдалося Вам здійснити вже дещо з пляну праці, наміченого організаційною референтурою СУА? Маю тут на думці зазнайомлення із статутом СУА і заведення картотеки членок. Якщо Ви ще не перевели цього, тоді підготуйте це як перше Ваше організаційне завдання в осінньому сезоні.

Софія Крупка
містоголова Гол. Управи

Зближається вакаційна пора. Часто відпочинковий час присвячуємо вишиванню та читанню книжок. З огляду на те, що цього року припадає 30-ліття з дня смерти **Ольги Кобилянської**, можна частину вакаційної пори присвятити читанню її творчости. Культ.-освітня референтура вишле всім Округам, Відділам і Гурткам Книголюбів уривки критичних статтей про творчість Ольги Кобилянської таких критиків, як Ол. Грушевський, С. Єфремов, А. Шамрай і ін. Восени повинні відбутися вечори присвячені творчості Ольги Кобилянської. Добре було б, щоб Гуртки Книголюбів підготовили та перевели такі літературні вечори для членства своєї Округи й тим поширили свою діяльність.

Любов Волинець
Культ.-осв. реф. Гол. Управи

Вже вийшов із друку Співаник для наших Світличок. Його назва: **„Рідна Пісня“**, співаник-посібник для вчительок дитячих світличок, садків і підготовних кляс українських шкіл. Пісенний матеріял зібрала й упорядкувала Олена Климишин, ілюстрації виконала Галина Конопада, ручне писання нот — Лариса Цісарук. Це видання появилося за апробатою Осередку Дошкілля в ЗСА. Надруковано його у Пластовій офсетовій робітні в Дітройті.

Ним зацікавлені в першу чергу Відділи, що мають Дитячі Світлички. Але й інші Відділи могли б поширювати співаник „Рідна Пісня“ з нагоди сходин чи святочних базарів. Ціна співаника 3 дол.

Олена Климишин
Вих. референтка Гол. Управи

НАШІ ПОБАЖАННЯ

З нагоди 40-літнього ювілею священства нашого пароха о. декана Борси пересилаємо 25 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі

Управа 71 Відділу СУА
Джерзі Сіті, Н. Дж.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. о. Ярослава Княгиницького складаємо 10 дол. на „писанку“ для Н. Ж.

Управа 57 Відділу СУА
Ютіка, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої дорогої голови Окр. Ради бл. п. Марії Когутяк складаємо 25 дол. на Стип. Фоид її імени.

Управа 97 Відділу СУА
ім. Марусі Бек
у Бофало, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашої членки бл. п. Євгенії Конотопської складаємо 30 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

97 Відділ СУА ім. Марусі Бек
Бофало, Н. Й.

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. Гілярія Білинського, Івана Задорожного й Ірини Пазуняк складають 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Михайлина й Антін Чайковські
Філядельфія

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерти нашого дорогого й одинокого брата бл. п. д-ра Якова Дзядика пересилаємо 5 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі.

Олена Іванець
і родина Капустіїв у Дітройті

Запасовий Фонд Нашого Життя

У попередньому числі подали ми перегляд Різдвяного Дару, що його зложили Відділи СУА на Запасовий Фонд Нашого Життя. Це був перший вклад нашого членства в цю фінансову підставу нашого журналу. На жаль, не вийшов він таким багатим, як можна було сподіватись. Ряд Відділів поспішив зложити у Великодньому часі „писанку“ на ту ціль. Подаємо її перегляд за Округами.

Пригадуємо ще раз, що вдержання й розбудова Нашого Життя тепер залежатиме від постави нашого членства. Якщо не подбаємо про те, щоб у с і наші членки передплачували наш журнал, якщо не будемо приєднувати нових передплатниць, якщо не дамо щорічної поважної жертви на його пресовий фонд, тоді не втримаємо цього нашого органу при житті. А це було б сумним доказом нашої неуваги для цього нашого осягу.

Пригляньмося тепер до „писанки“ Нашого Життя:

Як і в попередньому обліку, на першому місці стоїть Округа Нью Йорку. Перед веде 64 Відділ СУА із 245 дол., а 71 Відділ із 75 дол. У цілому Відділи Округи дали 392 дол.

Близько себе в пожертвах „писанки“ стоять Округи Філядельфії і Нюарку. У першій Окр. Рада пожертвувала 125 дол., а Відділи — 78 із Вашінґтону 100 дол., 43 із Філядельфії 50 дол. У цілому ця Округа дала 364 дол. У другій — 70 Відділ із Пассейку зложив 100 дол., а 61 із Випані і 45 з Елизабету по 50 дол. У цілому ця Округа пожертвувала 335 дол.

Пожертви дальших Округ незначні. Відділи Округи Рочестеру зложили 70 дол., Округи Дітройту 35 дол., Округи Шикаго 30 дол. Інші Округи не дали нічого. Один із Відділів далекого віддалення зложив 20 дол.

Сума Різдвяного 2,013 дол. і Великоднього Дару 1,246 дол. — це підстава Запасового Фонду Н. Ж. Завершена пожертвою 64 Відділу СУА 500 дол., вона становить 3,259 дол. Чекаємо дальших зголошень!

Разом „писанка“ Нашого Життя 1972 р. виносить 1,246 дол. Отакий то скромний дар наших 111 Відділів!

ВІДНОВІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!

ХРОНІКА

Округа Філядельфія

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Виставка нар. мистецтва в бібліотеці. Заходами 98 Відділу СУА 11 березня 1972 р. відкрито цю виставку в Джінс Меморіял бібліотеці в Лафает Гил. Ініціяторками виставки були пп. Д. Швед, В. Андрейчик, В. Датен і І. Скульська. Вона охоплювала гуцульську і трипільську кераміку, килими, вишивки, ікони, писанки та книжки про Україну англ. мовою. Голова Відділу П. Савчак приготувала інформаційні летючки, а культ.-освітня референтка Х. Перфецька опрацювала бібліографію книжок про Україну в англ. мові.

Подібну виставку відкрито заходами Відділу 4 квітня 1972 р. в бібліотеці Нориставну. Ініціяторками були пп. Швед, Коженьовська і Головей.

У днях 14—16 квітня 1972 р. відбувся у Філядельфії Міжнар. Фестіваль. Членки нашого Відділу вложили багато праці в підготову українського кіоску. Сам цей кіоск побудували й розмалювали пп. І. Юрчак, В. Андрейчик і Д. Швед. Управа Відділу також вдячна мисткині Софії Ладі й чоловікам наших членок, а саме — Р. Шведові, Д. Стефанишинові й Т. Булашевичові за їх невтомну допомогу. **Зеня Кунаш,** прес. реф.

Вечір Константини Малицької. З-поміж роковин цього року Окр. Рада вибрала вшанування пам'яти громадської діячки і педагога Константини Малицької. Саме тепер проминуло 100-річчя з дня її народження.

Дня 6 травня 1972 р. зійшлись численно Союзянки в Домі СУА. Вечір відкрила голова Окр. Ради Галина Царинник, вказуючи на потребу шанувати видатних людей нашого минулого.

Черговою точкою була доповідь д-р Марії Струтинської про Константину Малицьку, як виховницю поколінь. Її життєписні дані ставлять її між подвижниць нашого національного відродження і жіночого руху. Її постать мала таке значення в галицькій Україні, що в часі російської окупації під час І. світової війни її — єдину жінку — вивезено разом з іншими нашими громадськими діячами на Сибір. Перша праця про жіночий рух вийшла з-під її пера в 1903 р., а Т-во „Жіноча Громада" перемінилось під її проводом із місцевого на крайове. Вона очолювала різні почини, як Дружину кн. Ольги в 1938 р. і Жіночу Службу Україні в 1941 р. Доповідниця звернула також увагу на те, що К. Малицька впровадила в Зах. Україні влаштування Свята Матері й зацитувала чудовий її нарис з цієї нагоди.

Вірш Константини Малицької, вписаний в альбом поетці Мірі Гармаш, відчитала молоденька Наталка Турченюк. Вона ж передала вірш самої поетки, присвячений пам'яті своєї вчительки.

Артистка Оксана Рудакевич відчитала по-мистецьки кілька статтей і гумористичний нарис із спадщини цієї громадської діячки.

На тому п-ні Галина Царинник закрила це скромне свято, що відзначило призабуту вже, а таку яскраву постать нашого минулого. **Присутня**

Показ моди 20 і 98 Відділів СУА. Дня 7 травня 1972 вечір відкрила п-ні Софія Гарасимович, голова 20 Відділу. Членка 20 Відділу п-ні Вероніка Цегельська зорганізувала показ весняної моди при допомозі 98 Відділу, якого чарівні членки під проводом п-ні П. Савчак, їхньої голови, були модельками. Ведучою показу моди була п-ні Христя Перфецька, яка дбайливою українською мовою подавала пояснення. Японські, китайські та індійські взори ймовірно будуть тепер найбільше в моді. Музична і вокальна сторінка вечора давала бажане відпруження. Особливо пісні „Ай філ Приті" і „Карамболіна" у виконанні пп. Зені Кунаш і д-ра Андрія Шуля, чоловіка членки 98 Відділу, були ефектовні. Пан Д. Стефанишин подбав про світляні ефекти. Свято отже відбулося власними силами обидвох Відділів.

Не можу не згадати теж, яке гарне враження зробила поява п-ні П. Савчак, голови 98 Відділу, в чудовій, ручно вишиваній сукні, яку виконала її мати, п-ні Катерина Коцюбайло, одна з основниць 20 Відділу.

М. С., культ.-осв. реф. Окр. Ради СУА у Філядельфії

Округа Рочестер

БОФАЛО, Н. Й.

Вечір молодечої самодіяльности. Дня 13 лютого 1972 р. відбувся, уже третій з черги, вечір молодечої самодіяльности. Запрошені до виступу були всі, хто має замилування до музики, деклямації й танку.

Відкрила імпрезу секретарка 49 Відділу СУА п-ні Стефанія Гаврилюк, а провадила його імпрезова референтка п-ні Неоніля Стецьків.

Почали найменші, а саме Світличка 97 Відділу ім. Марусі Бек. Діти виступили під проводом учительок Ксені Депутат і Роксоляни Пікас із сценкою: „День у садочку". Виступали: Ігор Малиняк, Адріян Грещишин, Тамара Коритко, Роман Пікас, Петро Коритник, Мирон Депутат, Михайло Матух, Марко Коритко, Рената Бейгер та Богдан Іскало.

Дальше Наталка Середюк заспівала своїм милим голосочком дві пісеньки. Слідувала гра на інструментах: Х. Завадівська грала на клярнеті, відтак Христя Коритник на флейті, Андрій Стасюк на гармонії. На фортепіяні грали Лідуся Цьолко, Мартуся Грещишин, Діяна Завадівська, Михась Райца, Зірка Кілко, Івась Яремко, Степан Шишко та Олег Борачок. На скрипці грала Наталка Коритник. Із деклямацією „Моя мама" виступила Маруся Бідна, а в збірній деклямації „Баляда про прапор" Дубова виступили: Марта Грещишин, Юлія Груб'як, Дарія Кульчицька, Наталка Коритник та Розанна Іскало. „Гуцульську коломийку" відтанцювали в гуцульських строях: Ґеня Баранецька, Ганя Партика, Ганя Ґрегуляк, Роман Телюк, Василь Середюк, Адам Вітрик. Закінчили вечір Зірка Чмола та Ірка Слободинська, які відтанцювали „Козачок".

У Вечорі, що його влаштовував 49 Відділ СУА, в першу чергу заслуга п-ні Стефи Гаврилюк. **Присутня**

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Виставка укр. нар. мистецтва в каледжі. У приміщеннях бібліотеки Обирн Коммюніті Каледж відбулася виставка українського народнього мистецтва. Її уладили членки 68 і 85 Відділів СУА.

Як це замітили американські часописи, виставка показала різні роди мистецтва, в яких проявляється духовість і естетичний змисл українців. Спільні елементи проявляються в усіх

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Із Вечора Молодечої Самодіяльности в Бофало:
Організатори й учасники Вечора

UNWLA Branch 49 in Buffalo, N. Y., presented talented children with their performances.

родах мистецтва, як вишивка (в оригінальних народніх стоях та в пристосуванні до модерної одежі), тканини, килими, кераміка, різьба. Виставку уладжено так, що видно було, як ця спільна характеристика — символіка елементів є наявна в різних родах мистецтва.

У підготовці виставки особливо заслужили пп. Гвозда, Федорович, Войтович.

***

Округа Дітройт

ДІТРОЙТ, МИШ.

Поминальний обід. Заслужена членка п-ні Павліна Боднар у річницю смерти свого чоловіка бл. п. Симеона Боднара запросила після заупокійної Служби Божої на поминальний обід приятелів і членок СУА, в тому орг. референтку Гол. Управи Анастасію Вокер. Після обіду п-ні Марія Честух коротко згадала про значення цих сходин і попросила до слова о. монс. Богневича. Крім нього промовляли, згадуючи заслуги Покійного, пп. К. Хом'як і Павло Ґардій, а про заслуги п-ні Павліни Боднар говорила п-ні Анастасія Вокер.

П-ні Павліна Боднар подякувала присутнім і в пам'ять свого чоловіка зложила 100 дол. на Українську Католицьку Духовну Семінарію, 50 дол. на будову дому для старших віком українців, що його заплянувала створити Окр. Рада СУА, 25 дол. на пресовий фонд Нашого Життя. На будову Дому для старших віком зложили ще по 5 дол. пп. Іван і Катерина Квасницькі, Семен і Марія Честух, Павло і Ванда Ґардій, Марія Крушельницька і Катерина Хом'як; по 2 дол. п-ні Марія Сівак. Присутні згадували пам'ять Покійного та його жертвенність і заслуги для дітройтської громади. Молитвою та співом „Христос Воскрес" закінчено сходини.

Катерина Хом'як

***

Коли змінюєте мешкання, не забудьте повідомити нас про зміну Вашої адреси.

З наших окраїн

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Відзначення 20-ліття 17 Відділу СУА ім. Олени Теліги. Дня 21 березня 1971 року Відділ улаштував бенкет із тієї нагоди і сполучив це з привітанням членок СУА й інших жіночих організацій, що в тому часі перебували в Маямі. Свято відкрила голова Л. Візняк, після чого хор „Веселка" під диригентурою відомої співачки Ольги Павлової проспівав гимн СУА і кілька народніх пісень. Після молитви, що її провів парох укр. катол. церкви о. І. Ричкун, присутні спожили смачний обід, що його приготували членки. Відділу. П-ні О. Подубинська поінформувала присутніх про ролю СУА в житті українського поселення в Америці. Відділ СУА в Маямі почав працювати вже в 1948 р., тоді, коли почали оформлюватись інші українські організації і церкви. Офіційно став Відділом СУА аж у 1952 р. Від того часу по сьогодні Відділ проробив багато корисної громадської праці й доповідниця назвала головні її

РОКОВИНИ А. КРИМСЬКОГО

В 1972 р. український культурний світ вшановує 30-ліття смерти Агатангела Кримського. Цей визначний український письменник і вчений займав поважне наукове становище в УРСР. Одначе його не пощадила большевицька влада.

Для вшанування цих роковин наша культ.-освітня референтка Люба Волинець підготувала матеріял, що його отримали наші Окр. Ради. Це є — життепис А. Кримського, добір його віршів і уривок із його праці „Історія Туреччини". В цій останній описане лихоліття, що його переживала Україна через наїзди татар і доля українських бранців у цій країні. Є також доданий невеликий словничок тюркських слів в українській мові.

ДОПОМОГА БАБУСІ

Вже більш, як 14 років провадимо цю допомогову акцію. Старші самітні жінки в Европі є під опікою наших Відділів, які посилають їм привітання й невелику грошову допомогу. У Німеччині проживає 14 бабусь і їм допомагають Відділи — 1, 10, 16, 22, 28 43 (дві бабусі), 47, 54, 65, 68, 70, 90, 93. Давніше було там більше бабусь, але деякі з них відійшли у вічність, а Відділи, як 7 з Акрону і 67 із Перт Амбою не перенесли своєї опіки на нову бабусю.

Є бабусі, що проживають у Франції, Бельгії, Польщі й Югославії. Про них і їх Відділи розкажемо в черговому числі.

етапи. На закінчення представила голів Відділу, що були присутні, а саме: пп. Джін Кочкодан, Олімпію Подубинську, Франціску Зиблікевич, Ангелину Рій і Люсілю Візняк. Відсутня — Юстина Маїк. Кожна голова дістала в подяку корсаж з орхідей. Найбільш активними членками Відділу були — Єва Бойчук, А. Богданович, Л. Балабан, А. Білоус, М. Балагай, Ж. Бізун, М. Венгльовська, Анна Галушка, М. Грабар, М. Ждан, Е. Кіцай, А. Крук, М. Мимрик, С. Микитка, М. Мудрейко, М. Метка, А. Наконечна, М. Прихода, Р. Пусило, І. Ракуш, М. Ромашко, З. Серна, С. Семащук, І. Трач, М. Юречків.

Запрошені представники організацій і гості вітали Відділ з ювілеєм, відзначуючи його поважну ролю в українській громаді. Був навіть відчитаний вірш для тієї нагоди. З-поміж гостей виступила п-ні Ніна Карпинич від Окр. Ради СУА у Філядельфії, п-ні Чиж від 95 Відділу СУА в Бейоні й п-ні Марія Голуб із Каламазу.

У дальшому ході програми п-ні О. Подубинська пригадала арешти й переслідування, що проходять тепер в Україні і закликала до підписання петиції в обороні нескорених наших братів. П-ні Ірина Балабан відчитала зразок петиції англ. мовою. Присутні підтримали цю думку й протест передано Центр. Комітетові в Маямі до дальшої пересилки.

На закінчення промовляли оо. парохи — о. І. Ричкун (укр. катол. церква) і о. Д. Савка (укр. прав. церква). Офіційну частину закінчено молитвою.

У мистецькій частині програми виступили діти зі школи танків під управою Т. Максимовича і К. Годівської, а потім двоє маленьких піяністів — Ганя Максимович і Андрійко Ґелембін. Публика нагородила їх рясними оплесками. Бенкет закінчено гимном „Ще не вмерла".

Соті роковини Лесі Українки. Заходами 17 Відділу СУА відбувся 14 лютого 1971 р. концерт у пошану Лесі Українки. Свято відкрила голова Л. Візняк і передала провід у руки культурно-освітньої референтки О. Подубинської.

П-ні О. Подубинська виголосила вступне слово, в якому згадала, яке коротке та повне страждань було життя поетки, а разом із цим яке творче та бойове. Її вірші — зброя проти ворогів, вони виховують, запалюють, учать зразкової української мови.

Дальше із словом до присутніх виступив гість із півночі інж. Дмитренко, що знав особисто родину Лесі Українки та заховав у пам'яті її саму. Вірш Лесі Українки „Надія" декламувала А. Наконечна, а далі учень Андрій Ґелембін заграв на фортепіяні кілька українських пісень.

Присутні з увагою вислухали добре опрацьованого й гарно виголошеного реферату Ірини Трач, яка поза біографією поетки схарактеризувала її як лірика, але теж борця за соціяльні й національні права українського народу. На тематиці інших народів вказувала шлях до визволення. У дальшій програмі — відома співачка Ольга Павлова виконала пісні із словами Лесі Українки і кілька народніх пісень. Школярка Ганя Максимович заграла на фортепіяні в'язанку українських пісень. Інсценізацію твору „У дитячому крузі" виконали: Ева Бойчук — яка деклямувала, та учні маямської школи танків під керівництвом Т. Максимовича і К. Годівської. Рівнож глибоке враження викликала слідуюча інсценізація творів Лесі Українки, в якій виступали: пп. Зоя Серна, Ірина Ракуш, Лідія Балабан, Соня Микитка та Марко й Олег Трачі.

Свято закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Товариська зустріч нововибраної Управи. Дня 10 грудня 1971 р. зібралися членки 17 Відділу СУА у готелі, щоб закінчити давній, а розпочати новий рік праці. Така є довголітня традиція нашого Відділу. Вечерю розпочали молитвою. Голова Л. Візняк запросила всіх до трапези. Впродовж року членки влаштовують буфети чи обіди, вкладаючи в те багато праці. В часі цієї річної гостини всі є гістьми. У програмі вечері секретарка Ірина Ракуш поінформувала присутніх про перебіг Річних Зборів. Привітала нових членок і дехто з гостей зложив привітання новій Управі. Культ.-осв. референтка Л. Подубинська згадала про 50-ліття смерти Наталії Кобринської, що припало на 1970 рік. Показала присутнім монографію „Смолоскип у темряві" пера Ірини Книш та зачитала зразки творів Н. Кобринської.

На закінчення програми учасниці виконали кілька народніх пісень і гимн СУА. Співом диригувала відома співачка Ольга Павлова, диригентка хору „Веселка".

Пресова референтка

МАНІФЕСТАЦІЯ У ВАШІНҐТОНІ

З ініціятиви молодечих організацій відбулася 13 травня 1972 р. в столиці маніфестація в користь переслідуваних в Україні. Ціллю маніфестації було — вручити Президентові Р. Ніксонові петицію з домаганням виявити оці порушення прав людини в часі його подорожі до СССР.

У маніфестації, що відбулася під протекторатом УККА, — переважну кількість учасників становила молодь. Були представники наших центральних організацій, між ними й Союзу Українок Америки. СУА репрезентувала голова Лідія Бурачинська, були й представниці поодиноких Округ, як Ню Йорку, Нюарку і Філядельфії.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

РІЧНІ ЗБОРИ

ШИКАҐО, ІЛЛ.

Окружний З'їзд

Дата: 23 січня 1972 р.

З'їзд відкрила голова Любослава Шандра. З огляду на річницю проголошення незалежности України присвятила молитву жінкам, що віддали життя у змаганні за її волю. Дальше на її заклик присутні вшанували однохвилинною мовчанкою пам'ять бл. пам. Марії Когутяк, голови Окр. Ради СУА Рочестеру. Привітала представницю Екзекутиви СУА п-ні Осипу Грабовенську, містоголову. Стверджує, що на З'їзді є заступлена більшість Відділів Округи, за вийнятком 16 Відділу з Міннеаполісу і 102 Відділу з Манстеру.

Президія: п-ні О. Грабовенська, почесна голова, п-ні С. Крупка, голова, п-ні О. Турула, секретарка.

Вибір Комісій. До Верифікаційної увійшли пп. Люся Самбірська, голова, Оксана Ванджура, Ольга Крехтяк, членки. До Комісії Ухвал — пп. Віра Хрептовська, голова, Дарія Менцінська, Марія Пискір, членки. До Номінаційної — пп. Марія Кіцала, голова, Ірина Кузик, Тамара Тимцюрак, Галина Траверза, Дана Дика, членки.

У своєму слові п-ні С. Крупка, містоголова Гол. Управи, підкреслила ріст Округи Шикаґо та звернула увагу на потребу тіснішого зв'язку між Відділами. П-ні О. Грабовенська, містоголова Гол. Управи, передала привіт від Екзекутиви і підкреслила осяги Округи Шикаґо. Пригадала, що готуємось до Ювілейної Конвенції в 1974 р. Теперішня каденція в першій мірі присвячена Окружним Радам і їх проблемам. Розказала про Різдвяний дар для журналу Н. Ж. і вказала на приклад 36 Відділу СУА.

Звіти Окр. Ради зложили — голова Любослава Шандра, секретарка Олена Турула і референтки — Люба Климкович, організаційна, за неприсутню культ.-освітню референтку О. Турула, за виховну голова Л. Шандра, Ольга Ґуляй сусп. опіки, Віра Боднарук пресова, Ольга Крехтяк, адміністраторка домівки.

Діяльність Округи:

а) Організаційна: Округа об'єднує 12 Відділів, у звітному часі засновано три нові (6, 110, 11). Начислює 378 членок. Відбуто 3 орг. поїздки. У звітному часі змінено домівку, тепер Окр. Рада приміщується при 2218 Вест Шикаґо Евню. Домівкою завідує адміністраторка, яка є членом Окр. Ради. У підготові до 16-ої Конвенції СУА влаштовано дві Конференції для обговорення змін статуту. За вийнятком 16 Відділу всі Відділи вислали делеґаток.

б) Культ.-освітня: Восени 1970 р. заключено умову з Шикаґівським Університетом про створення Курсів Укр. Мови в програмі слявістики. Окр. Рада зобов'язалася вплачувати 3,000 дол. річно впродовж трьох років. Для зібрання фондів улаштувала 21 лютого 1971 р. бенкет, що був дуже успішний. Виклади укр. мови розпочато восени 1971 р. Цю подію попередила виставка рідкісних українських книжок, що тривала від 22 березня до 21 травня 1971 р. Окр. Рада СУА спонзорувала видання каталогу. У виставку були також включені експонати українського народнього мистецтва. Про відкриття виставки, що відбулося 2 квітня, університет повідомив місцеву пресу.

Окр. Рада, згл. її представниці, взяли видатну участь у концерті з нагоди 100-ліття Лесі Українки. У травні 1970 р. заложено при Окр. Раді Гурток Книголюбів. Начислює 18 членок і відбув 4 сходини у звітному часі.

в) Виховна: Дня 6 березня 1971 р. відбулася виховна конференція з участю п-ні О. Климишин, вих. референтки Гол. Управи. Темою нарад була виховна програма СУА, а в першу чергу Дитячі Світлички.

г) Сусп. Опіка: Бюро Сусп. Опіки, заложене з ініціятиви Окр. Ради в 1966 р., продовжує свою роботу. Воно відкрите двічі в тижні. Фахове ведення Бюра вже звернуло увагу міського уряду, що присилає свого службовця для полагодження різних справ на місці. При Окр. Раді створено в 1965 р. Фонд Наглої Потреби, що уділює допомогу потребуючим.

У звіті голови поважне місце зайняли репрезентаційні обов'язки. Це не тільки участь у різних громадських імпрезах, але й членство в Громадських Комітетах, як Діловому К-ті відзначення 2-гої річниці Четвертого Синоду УКЦеркви, що вона його очолювала, і К-ті Громадської Дії за Патріярхат УКЦеркви, де вона була містоголовою.

г) Фінансова: Окр. Рада мала 1,874 дол. приходу, а 1,367 дол. розходу. Окремо подано звіт із Фонду Наглої Потреби, Видавничого Фонду і Фонду Української Мови при Шикаґівському Університеті.

Після короткої дискусії голова Контрольної Комісії Ірина Кузик поставила внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одноголосно ухвалив.

Слідувала **доповідь** Осипи Грабовенської про проблеми і трудноші Окр. Рад. Вона вже була зреферована в січневому числі Н. Ж. з нагоди З'їзду голов Окр. Рад. Присутні вислухали її з великою увагою і взяли живу участь у дискусії, що слідувала. Найбільше застановило присутніх, чи дійсно Відділи виконують програму СУА (О. Турула) та ставлення Відділів до Окр. Ради (Л. Шандра, Д. Попель, М. Семків). Виринула також справа комісій при референтурах. О. Грабовенська вказала на них, як на засіб вишколу майбутніх референток.

Іменем Верифікаційної Комісії голова Л. Самбірська повідомила, що протокол із попереднього З'їзду правильний. Прийнято одноголосно.

Іменем Комісії Ухвал голова Віра Хрептовська подала їх проєкт, що його доповнила голова Л. Шандра. **Ухвали** прийнято більшістю голосів.

Звіт Номін. Комісії відчитала в заступстві голови Дана Дика. Запропоновано такий склад **нової Управи:** Любослава Шандра, голова, Ірина Кузик, заступниця, інж. Олена Турула, рек. секретарка, Ліна Басюк, кор. секретарка, Марія Семків, касієрка, Р. Ласка, адміністраторка. Референтки: Віра Боднарук організаційна, д-р Надія Хойнацька культ.-освітня, Ореста Мартинюк виховна, Віра Ґурівка сусп. опіки, Іванна Ґорчинська пресова.

До **Контр. Комісії:** Дана Попель, голова, Ляриса В'юн і Дарка Менцінська, члени, Олена Чуба і Віра Хрептовська, заступниці.

У дискусії виринула потреба створити комісію адміністрації домівки, до якої увійшли — Д. Менцінська, Л. Менцінська, О. Ванджура, У. Гриневич. Нову Управу вибрано одноголосно.

У заключному слові перевибрана голова подякувала містоголові Осипі Грабовенській за цінну доповідь та заявила, що Округа Шикаґо включиться в підтримку журналу Наше

Життя, дбаючи про те, щоб кожна членка стала передплатницею. Провела спільну молитву і закрила Окружний З'їзд.

Софія Крупка, голова З'їзду
Олена Турула, секретарка З'їзду

***

УХВАЛИ ОКРУЖНОГО З'ЇЗДУ

Дев'ятий Окружний З'їзд Союзу Українок Америки в Шикаґо —

1. Вітає Почесну Голову СУА і Голову СФУЖО достойну Олену Лотоцьку.

2. Вітає Голову СУА достойну Лідію Бурачинську, заявляє беззастережну піддержку і висловлює вдячність Округи за повне посвяти ведення нашої Організації.

3. Проголошує 1972 рік Ювілейним Роком Округи з огляду на ювілеї: 10-ліття Окружної Ради, 40-ліття 36 Відділу, 20-ліття 16 і 51 Відділів, що буде відмічене спільним почином: осягнення 100-відсоткової передплати пресового органу СУА „Наше Життя" в усіх Відділах Округи.

4. Ухвалює:

Членську вкладку Відділу до Окр. Ради 50 центів від членки.

Фонд Адміністрації обов'язковим 10 дол. річно для Відділів Округи, що не користають з Домівки СУА: 6, 16, 36, 51, 74, 84, 102, 110, 111.

Відділи: 22, 29 і 101 платять 25 дол. місячно.

Фонд Репрезентації обов'язковим 10 дол. річно для всіх Відділів Округи.

Добровільні Фонди Окр. Ради:

Фонд Наглої Потреби;

Фонд Видавничий;

Фонд Української Мови на Університеті Шикаґо.

5. Рекомендує Відділам в околиці Шикаґо відбувати свої Річні Збори в Домівці СУА.

6. Поручає посилення праці постійних Комісій Окружної Ради.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Окружний З'їзд

Дня 13 лютого ц. р. в Домі СУА відбувся З'їзд Окружної Ради, що його відкрила голова Осипа Грабовенська молитвою і привітанням делеґаток. Участь брало 35 делеґаток від 13 Відділів. Не дивлячись на зливний дощ і холод прибули делеґатки з Балтимору, Трентону, Бетлегему, а також перша заступниця голови Централі І. Рожанковська з Ню Йорку.

Президію вибрано одноголосно в такому складі: голова Л. Бурачинська, заступниця І. Рожанковська, секретарка Л. Процик.

Звіти склали: перша заступниця голови Окр. Ради Н. Лопатинська, друга заступниця Н. Даниленко, скарбничка А. Богачевська, а також референтки за працю цілої Округи. За організаційну Марія Євсевська, культ. освітню Марія Ганіна, виховну замість відсутньої Я. Телепко звітувала О. Грабовенська, за пресову Галина Царинник, суспільну опіку Ніна Карпинич, працю молодечих Відділів Таня О'Ніл, зв'язків із Федерацією Ірина Юрчак, господарську Софія Гарасимович. І нарешті вичерпний звіт голови О. Грабовенської. Після звітів відбулась жвава дискусія, яка була доказом того, що велика і різноманітна праця Окружної Ради цікавить і хвилює наше членство. Делеґатки у своїх виступах висловлювали свої думки і спостереження і вносили пропозиції. Багато говорилось про труднощі в приєднуванні нових членок.

П-ні Іванна Рожанковська виголосила цікаву **доповідь,** у якій порушила найпекучіші справи організації, а саме: 1. Брак коштів загрожує існуванню журнала „Наше Життя". Треба цю ситуацію рятувати. 2. Необхідність перенести Музей Народнього Мистецтва до більшого помешкання або купити дім, на що так само бракує коштів. 3. Необхідність поповнювати організацію новим членством за рахунок жінок середнього і молодшого віку замість тих, що старіються і відходять. Цьогорічна кампанія приєднування нових членів не дала бажаних наслідків. Одною з причин є той факт, що в деяких Відділах немає згоди й єдности, бракує теплої толерантної атмосфери. Доповідь викликала жваву дискусію, виступаючі делеґатки погоджувались із п-ні І. Рожанковською.

Працювали такі **комісії:** контрольна, верифікаційна, ухвал та номінаційна. Звіт Контр. Комісії подала п-ні І. Мамчин, яка ствердила, що всі книжки є в повному порядку. Її внесок про уділення абсолюторії прийнято одноголосно. Голова Номінаційної Комісії М. Ганіна запропонувала список кандидатів до складу **нової Управи,** до якої увійшли пані: Г. Царинник, голова (44 Від.), Н. Даниленко, заступниця (90 Від.), Г. Гомзяк, секретарка (10 Від.), О. Шиприкевич, скарбничка (10 Від.). Референтками стали пані: І. Медуха організаційною, д-р М. Струтинська культ.-освітньою, А. Богачевська виховною, М. Ганіна пресовою, Н. Карпинич сусп. опіки, С. Гарасимович господарською, Т. О'Ніл молоді, І. Юрчак зв'язків.

Контр. Комісія: пп. О. Грабовенська, голова, Н. Лопатинська і Л. Процик, члени.

Закриваючи З'їзд О. Грабовенська подякувала всім за співпрацю, а новообрана голова Г. Царинник за довір'я.

Марія Ганіна, прес. реф.

ЗРАЗКОВА ВПЛАТА

91 Відділ СУА з Бетлегему, Па., недавно тому вирівняв свою належність до Централі за 1972 р. Замітним є те, що при вплаті Пресового й Музейного Фонду Управа Відділу розрізнила обов'язкову вплату від Великоднього дару „писанки". А саме — на Пресовий Фонд Н. Ж. 91 Відділ вплатив 25 дол., а на „писанку" пожертвував 100 дол. На Музейний Фонд вплатив 50 дол. (91 Відділ уже кілька років є Опікуном Музею), а як пожертву зложив дальших 50 дол. Це чудовий приклад розуміння своїх обов'язків і підтримки починів СУА.

До того слід додати, що 91 Відділ СУА перебуває в невеликій громаді і нараховує всього 13 членок. Це також один із небагатьох наших Відділів, що заснував і провадить школу українознавства в своїй місцевості.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 4 Відділу СУА

Дата: 19 грудня 1971 р.

Збори відкрила молитвою голова Софія Серафин.

Президія: п-ні Анна Кізима, голова, п-ні Марія Чучман, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала секретарка.

Звіти Управи зложили пп.: Софія Серафин, голова, Іванна Бенцаль, заступниця, Марія Чучман, рек. секретарка, Розалія Мацук, кор. секретарка, Каролина Борак, касієрка і референтки пп.: Юлія Федорович культ.-освітня, Каролина Борак, Катерина Шпуляк і Анна Гивель сусп. опіка, Юлія Піщак господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ вислав делеґатку на Конвенцію.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свячене, бінго та

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

взяв участь у Святі Лесі Українки біля пам'ятника в Клівленді.

в) Фінансова: Відділ мав 840 дол. приходу, а 819 дол. розходу.

Іменем **Контр. Комісії** голова Анна Кізима поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одноголосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Софія Серафин, голова, Іванна Бенцаль, заступниця, Юлія Федорович, рек. секретарка, Розалія Мацук, кор. секретарка, Віра Ґідей касієрка. Референтками стали пані — Анна Кізима організаційною і культ.-освітньою, К. Борак, А. Гивель і К. Шпуляк сусп. опіки, І. Бенцаль пресовою, Юлія Піщак господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшли пп. — Катерина Борак, голова, Ольга Курочка і Таня Сиротюк, члени.

По дискусії членки провели час при чайку і солодкім у веселій гутірці.

Юлія Федорович, секретарка

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Річні Збори 17 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 18 жовтня 1971 р.

Збори відкрила голова Лусіля Візняк молитвою.

Президія: п-ні Джін Кочкодан, голова, п-ні Соя Серна, секретарка.

Звіти Управи зложили — голова Л. Візняк, секретарка І. Ракуш, фін. секретарка Марія Ждан, касієрка Єва Бойчук, відвідувачки хворих Леся Ґелембен і Марія Мемрик, дириґентка хору Ольга Павлова, госп. референтка Марія Ромашко. В заступстві недужої культ.-освітньої референтки Олімпії Подубинської звітувала її заступниця Соя Серна.

Про **діяльність Відділу,** а головно Свято Лесі Українки і 20-літній ювілей нашого Відділу буде звідомлення в нашому журналі.

Іменем **Контр. Комісії** пп. А. Наконечна і Д. Кочкодан ствердили, що книжки Відділу є в найкращому порядку.

До **нової Управи** ввійшли пані — Лусіля Візняк, голова, Ірина Ракуш, заступниця, Соня Микитка, рек. секретарка, Джен Кочкодан, фін. секретарка, Ірина Ракуш, касієрка. Референтками стали пані — Соя Серна культ.-освітньою, Олімпія Подубинська заступницею, Леся Ґелембен і Марія Мемрик сусп. опіки, Марія Ромашко господарською.

Контр. Комісія: пп. Марія Ждан, Єва Бойчук і Анна Наконечна.

Збори закінчено відспіванням гимну СУА. По Зборах усі засіли до кави й відспівали „Многая літа" членкам, що їх день народження припадав на той час.

Соня Микитка, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 20 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 27 лютого 1972.

Збори відкрила молитвою голова С. Гарасимович.

Президія: пп. Анна Богачевська, голова, М. Галій, секретарка.

Протокол з останніх Річних Зборів відчитала п-ні Я. Лободич.

Звіти складали: пп. С. Гарасимович, голова, М. Прокопович, секретарка, М. Синейко, скарбничка та референтки: пп. Л. Дяченко, організаційна, М. Галій, виховна, Р. Когут, суспільної опіки, А. Літинська, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ існує 25 років і налічує 35 членок. У діловому році одна членка вибула — померла, а одну придбано. Відділ відбув 9 ширших сходин і 3 засідання Управи. Співпрацював з Окружною Радою й іншими Відділами.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Зачитано 5 доповідей і 2 спомини. Влаштовано традиційний Щедрий Вечір, а при співпраці Гуртка Книголюбів Вечір, присвячений песьменниці Уляні Любович і скульпторці Славі Ґеруляк.

в) Виховна: Референтка працює в школі українознавства 6 годин тижнево, де поміж дітьми зорганізувала дві збірки для потребуючих дітей у Бразилії.

г) Сусп. опіка: Відвідувано хворих удома й у лікарні, даючи моральну піддержку хворим і родині. Переведено збірки на Укр. Церкву в Потребі, на репрезентацію дошкілля та на дві школи українознавства.

ґ) Господарська: Референтка займалася при допомозі членок Відділу буфетами з нагоди влаштовуваних доповідей чи вечорів.

д) Пресова: Своєчасно повідомляла українську пресу („Наше Життя" й „Америку") про почини Відділу.

е) Фінансова: Приходів у діловому році було 984.64 дол. Розходів — на організаційні оплати, на репрезентацію дошкілля, на Фонд Укр. Церква в Потребі, на пресовий фонд Н. Ж. — було 669.03 дол.

Контр. Комісія: З рамени Контр. Комісії звітувала п-ні М. Кочерган. Висловлюючи признання за коректне ведення книг, поставила внесок уділити абсолюторію уступаючій Управі. Збори одноголосно проголосували.

Нова Управа: Софія Гарасимович, голова, Я. Лободич, заступниця, М. Прокопович, секретарка, М. Синейко, скарбничка. Референтки: Л. Дяченко організаційна, В. Ценко культ.-освіта, А. Літинська імпрезова, М. Галій і В. Цегельська виховні, М. Харина пресова, М. Мазяр сусп. опіки, Я. Швець господарська.

Контр. Комісія: М. Чайковська, М. Кочерган та І. Качанівська.

Перевибрана голова подякувала за довір'я і просила всіх про співпрацю. Закриваючи Збори, провела молитву.

По закінченні Зборів членки продовжували милу гутірку при чайку й солодкім.

М. Х., прес. референтка

КОНФЕРЕНЦІЯ ЕТНІЧНИХ СТУДІЙ У ДІТРОЙТІ

У днях 19—21 травня 1972 р. відбулась у Дітройті Конференція новоствореної Координаційної Асамблеї Етнічних Студій. Змаганням цієї Асамблеї є скріпити й унапрямити плекання вартостей поодиноких етнічних груп у ЗСА.

Наради Конференції проходили в панелях і комісіях. На закінчення вибрано номін. комісію, що повинна оформити провід стейтової Асамблеї. На осінь ц. р. наміченої в Дітройті конґрес місцевих етнічних груп. Увечорі відбулась в Інтернац. Інституті мистецька програма.

П'ять українських товариств взяло участь у Конференції, між ними Окр. Рада СУА. З-поміж членок Гол. Управи СУА були присутні пп. Олена Климишин (у виховній комісії) і Анастасія Вокер (у комісії культури). П-ні Вокер увійшла до номінаційної комісії Асамблеї.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА В МЮНХЕНІ

Відділ Об'єднання Українських Жінок у Мюнхені довгі роки провадить школу українознавства й дитячу світличку. Недавно тому наспів звітний листок за шк. рік 1970-71.

До навчальної Станиці ходить 31 дітей. Учителькою була в тому часі п-ні Ярослава Філь. Школа й світличка приміщуються в помешканні Апостольської Екзархії.

Діти дістають поживний підвечірок. Є також видатки на шкільне приладдя, прикрасу сцени на свято св. Миколая й дитячі іграшки. Спонзором станиці є 47 Відділ ім. Лесі Українки в Рочестері, який уже довгі роки опікується нею.

Звітний листок підтвердила своїм підписом п-ні Катря Колянківська, голова Відділу ОУЖ.

бл. п. Дарію Петріну, Христину Ткач, Олену Скіцко, Анну Врублевську, Анастасію Дін і Марію Юрочко.

Президія: п-ні Н. Хоманчук, голова, п-ні Емілія Ройовська, секретарка, Анастасія Слободян, почесна членка президії.

Протокол із попередніх Зборів відчитала секретарка Емілія Ройовська.

Звіти Управи зложили пп. — Марія Стефанишин, голова, Зеновія Колодій, заступниця, Емілія Ройовська, секретарка, Ярослава Зарицька, касієрка і референтки пп. — Стефанія Гутович фінансова, Оксана Богданович пресова, Анастасія Теребецька господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 4 ширші сходини і 3 засідання Управи. Наша голова була імпрезовою референткою Окр. Ради, а її заступниця працювала в К-ті Купна Дому СУА в Ню Йорку. Відділ є членом УККА, співпрацює з місцевими громадськими й церковними організаціями. На Конвенцію вислав дві делеґатки.

б) Культ.-освітня й імпрезова: У березні відбулося заходами Відділу Бінго. Дня 27 червня 1971 р. Відділ зорганізував автобусову прогульку до Бавнд Бруку, де відбувся також льотерійний виграш. Дня 24 жовтня 1971 р. влаштовано Свято Лесі Українки для ширшого громадянства. Відділ взяв участь у Вишиваних Вечерницях, імпрезі Окр. Ради, що відбулася в нашій шкільній авдиторії. Відділ вислав представницю на Свято Лесі Українки в Клівленді біля пам'ятника поетки.

в) Фінансова: Відділ мав 2,377 дол. приходу, а 1,403 дол. розходу. Пожертви Відділу: 200 дол. на парохіяльну школу, 190 дол. на Фонд Купна Дому СУА, 25 дол. на УККА і по 10 дол. на сиротинець, ЗУАДКомітет, Амер. Червоний Хрест і СКВУ.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні О. Богданович ствердила, що книги Відділу є в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

У своєму слові п-ні Н. Хоманчук ствердила заслуги Відділу й заохотила його до дальшої праці. Порадила, як притягати молодших членок та включати їх до праці.

До **нової Управи** ввійшли пані — Марія Стефанишин, голова, Емілія Ройовська, секретарка, мґр. Ярослава Зарицька, скарбничка і виховна реф., Стефанія Гутович, фін. референтка. Референтками стали пані — Віра Кука організаційною, Зеновія Колодій культ.-освітньою, Марія Зозуля сусп. опіки, Анастасія Теребецька, Юлія Чаплинська, Софія Перун і Параскевія Козак господарськими.

Збори ухвалили підвишку членської вкладки на 4 дол., а для пенсіонерок залишилось 3 дол. Відчитано Різдвяний обіжник і в наслідок того ухвалено дати 30 дол. на прес. фонд Нашого Життя.

Збори закрила (після смачної перекуски) перевибрана голова молитвою і колядою „Бог Предвічний".

Зеновія Колодій
пресова референтка

ПІТТСБУРҐ, ПА.

Річні Збори 27 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

Дата: 16 квітня 1972 р.

Збори відкрила голова О. Мельничук молитвою.

Президія: п-ні С. Голуб'як, голова, п-ні І. Старощак, секретарка.

Звітували пп. О. Мельничук, голова, С. Голуб'як, рек. секретарка, М. Яцишин, фін. секретарка і госп. референтки.

Контр. Комісія ствердила, що книги знаходяться в порядку. Давній Управі уділено абсолюторію.

До **нової Управи** ввійшли пані — Стефанія Голуб'як, голова, Марія Горошко, заступниця, Марія Купчак, рек. секретарка, Марія Яцишин, фін. секретарка, Марія Купчак, касієрка. Референтками стали пані — Стефанія Голуб'як і Марія Курман сусп. опіки, Анна Довбуш, Христина Олійник та Ольга Мельничук господарськими.

Контр. Комісія: пп. Стефанія Олійник, Минодора Полатайко й Іванна Строщак.

Пожертви Відділу пішли на місцеву церкву, УККА, ФКУ і ТУСМ.

Збори закінчено спільною молитвою. Відтак при смачній перекусці членки ділилися думками і порадами.

Марія Купчак, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 44 Відділу СУА ім. Невідомої Героїні

Дата: 7 лютого 1972 р.

Президія: п-ні Анна Богачевська, представниця Окр. Ради, голова зборів, п-ні Олена Коровицька, секр.

Звіти Управи зложили пані: Галина Царинник, голова, Ольга Войтюк, касієрка, Вікторія Бузань, реф. сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: У Відділі нараховується 28 членок. За звітний період відбулося 10 ширших сходин. За рік поховали дорогих і поважаних членок: бл. п. Марію Стратієнко й Ніну Матвіїву. Прибуло також дві: пп. Розіта Стельмах і Катерина Куряча. Восени минулого року Відділ включився в кампанію приєднання членок. Доручено трьом членкам шляхом розмов з жінками заохочувати їх приєднуватися до організації. Відділ вислав дві делеґатки й одну гостю на Конвенцію. Кошти подорожі оплатили вони самі.

б) Культ.-освітня й імпрезова: За цей час Відділ організував два базари: Великодний і Різдвяний. У травні відсвяткували 10-літній ювілей Відділу. Майже на кожних зборах референтка Т. Цимбал подає присутнім цікавий і змістовний матеріял про події в Україні й у житті укр. еміґрації. Особливу увагу було приділено переслідуванням укр. інтеліґенції в Україні взагалі, а справі В. Мороза зокрема. У Святі Л. Українки в Клівленді взяли участь 4 членки.

в) Виховна: Відділ оплатив перебування однієї дитини за один тиждень у літньому виховному таборі. В художніх частинах імпрез завжди брала участь молодь.

г) Сусп. опіка: Референтки Вікторія Бузань, Лідія Ковальчук і Олена Ко-

(Докінчення на стор. 32)

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

С·ФУЖО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ РІК ВИДАННЯ — ЧИСЛО П'ЯТЕ

ЛИСТІВКА КУПАЯ

Комітет для утривалення пам'яти Анни Ярославни накреслив плян своєї дії вже давніше. Пригадаємо з нього одну точку, а саме — видання листівок, пов'язаних із постаттю королеви. Листівки — це репродукції чи світлини, що широко розходяться і популяризують тему.

Найлегшим до здійснення була листівка церкви у Санлісі, місцевості, недалеко Парижу, де королева колись уфундувала манастир св. Климентія. Все окруження тут повне згадок про неї. А й пам'ятник її, двигнений громадою Санлісу, свідчить про те, як французи шанують своє минуле. Цей проєкт ще є надалі в силі. Одначе не висунений на перший плян з огляду на те, що в місцевих крамницях і в манастирі можна придбати листівки місцевого видання.

Другим проєктом було видання заголовної сторінки Євангелії, що її привезла княжна Анна Ярославна в р. 1049 з України до Франції. Писання книг у тому часі вже було високо поставлене на Русі. Ця дорога пам'ятка, привезена з-над Дніпра, послужила потім і Франції, бо на це Євангеліє присягали в часі коронації французькі королі. Тепер воно зберігається, як дорога реліквія, в музею. Зробити світлину з Євангелія — вимагає великих заходів. До того змагає вище згаданий Комітет.

Та виринув третій проєкт, що його можна було негайно здійснити. Це є репродукція картини мистця Петра Андрусева „Сватання на дворі князя Ярослава Мудрого". У пишному обрамуванні світальні княжого двора змальована зустріч-гостина для послів французького короля. У центрі картини княжа родина, а біля неї чужоземні посли і бояри. Живо і барвно представлене життя кня-

(Продовження на ст. 22)

Напередодні 25-ліття

Наближаємось до 25-ліття створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Цю знаменну річницю відчують і зрозуміють усі жіночі організації, що допомагали творити СФУЖО чи увійшли в цю сім'ю жіночих організацій уже пізніше.

Федерацію створено на Світовому Конґресі Українського Жіноцтва у Філядельфії в 1948 р. Метою її було об'єднати українське жіноцтво, що знайшлося поза межами Рідного Краю, скоординувати діяльність окремих організацій, репрезентувати українське жіноцтво і заступати його інтереси на міжнароднім жіночім форумі. Та жива дійсність поширила й поглибила ці завдання. Перед Федерацією станула вимога шукати нових доріг і формувати нові кличі українського жіночого руху. Наше перебування на чужині наложило на українську жінку більші зобов'язання, як перед тим. Вона повинна співдіяти в акціях за визволення України, вона співвідповідальна за ріст і включення молодого покоління, вона формує українську родину і зберігає в ній культурні цінности.

Обидва дотеперішні Конґреси (1948 р. у Філядельфії і 1959 р. у Ню Йорку) були важливими етапами цього шляху. Наближаємось тепер до Третього Світового Конґресу Українського Жіноцтва, що повинен дати нам нові дороговкази. Переживаємо добу великих зрушень. Бачимо їх кругом себе в кожній ділянці життя, а це вимагає й від нас приспішеної дії. Прояви опору, що проходять на Батьківщині, нові можливості, що відкриваються перед нами в країнах поселення, загострена боротьба жінок за свої права, — все це каже нам провірити своє становище й шукати нової розв'язки цих справ. До того вперше в жіночих організаціях заговорило молоде покоління, виховане вже поза Батьківщиною. Воно повинно теж уже проявити себе, бо незабаром прийдеться йому перебрати керму в руки.

Третій Світовий Конґрес Українського Жіноцтва відбудеться в днях 24—26 листопада 1972 р. у Філядельфії. Його очолить голова Олена Лотоцька, засновниця СФУЖО. Вже вибраний Комітет Конґресу, що розпочав працю під проводом п-ні Л. Бурачинської, містоголови СФУЖО в ЗСА. У ньому згуртувались віддані працівниці, які доложать усіх зусиль, щоб добре підготувати Конґрес.

Тому звертаємося до Вас, дорогі співробітниці, й закликаємо до активної участи в цьому нашому ювілейному З'їзді. Допоможіть зробити його справжнім здвигом українського жіноцтва у вільному світі! Доложіть усіх Ваших моральних і матеріяльних сил, щоб українське жіноцтво стануло на відповідному рівні у цю переломову хвилину!

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА, голова

ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА
МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
містоголови в ЗСА

ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
містоголова в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
містоголова в Півд. Америці

СТЕФАНІЯ САВЧУК
Д-Р СТЕФАНІЯ ПОТОЦЬКА
МАРІЯ СОЛОНИНКА
містоголови в Канаді

СОФІЯ ВАВРИК
містоголова в Австралії

П-ні Іванна Зельська

Mrs. Ivanna Zelska in Winnipeg, Man., a research worker on Ukrainian embroidery.

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВИШИВКИ

Родинним містом Іванни Зельської був Львів. Там ходила до школи С. С. Василіянок, там закінчила учительську семінарію. Тоді стала вчителькою в Дубенському повіті на Волині. Після одруження переселилася до Влоцлавка (Куяви) і там захопила її сім'ю 2-га світова війна. Опісля — короткий поворот у рідні сторони а дальше скитання аж до приїзду в Канаду у 1948 році. Живе із чоловіком у Вінніпезі. Єдина дочка, замужня, із чоловіком та двома синами живе у Торонті. Там вона є членом редакційної колегії журналу „Готуйсь" і частино його ілюструє.

Замилування, пошану та любов до української вишивки винесла пані Іванна із манастирської школи. Там, під опікою м. Вероніки Артемюк діяла вишивкарська майстерня де вишивали речі на замовлення для церков. На Волині зустрілася безпосередньо з народною вишивкою, тож зацікавлення цим мистецтвом ще зросло. Збирала, вишивала, зарисовувала взори. Деякі посилала до „Нової Хати". Зібрала не погану колекцію вишивок яка, на жаль, загинула підчас війни.

З приїздом до Канади пані Іванна знов почала збирати взори. Згодом стала співробітницею Жіночого Світу де вела куток „Українська вишивка". Вислідом 14-річної праці є 15-ть таблиць узорів, що їх вона збирала та рисувала, а які видав журнал — „Жіночий Світ". Громадська діяльність п. Іванни не ограничувалася до співпраці із цим журналом. Рівночасно ж бо працювала у центральних установах, як Суспільна Служба Українців Канади, Осередок Української Культури й Освіти, Домініяльна Управа Ліги Українських Католицьких Жінок і Краєвий Центер Українських Шкільних Рад. Тепер почала співпрацювати з Квартальником „Наша Дорога" де опрацьовує примінення народньої вишивки до теперішньої одежі.

Минулого року п-ні Іванна відвідала Україну. Повезла туди, та дала до різних музеїв комплети своїх узорів. Дістала навіть від однієї авторки книжки про народне мистецтво листа, в якому не тільки дякує її за збірку але теж у гарних та теплих словах говорить про відношення до мистецтва, яке не знає кордонів та будить любов до рідного навіть у тих хто своєї батьківщини не бачив

Пані Іванна крім зарібкової праці вчить у вечірній українській „Рідній Школі" де теж є директором. Це забирає їй весь вільний час, але п-ні Іванна уважає що треба працювати на цьому відтинку який є найбільше загрожений — отже треба працювати для молоді.

(Докінчення зі ст. 21)

жого двора серед бояр, ратників і двірської прислуги.

Репродукцію у формі листівки виконала українська вирібня у Бельгії. Незабаром уже Комітет випустить її у продаж. Напевне членки-прихильниці СФУЖО не відмовляться її поширювати. Допоможуть спопуляризувати постать Анни Ярославни і придбати фондів для дальшої роботи КУПАЯ.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. Олі Савицької і бл. п. Ганки Герасимович складаю 10 дол. на Орг. Фонд СФУЖО

Ірина Павликовська, Едмонтон

ЛИСТ ДО ПРЕЗ. Р. НІКСОНА

Ще в березні ц. р. Екзекутива СУА розіслала Відділам лист до Президента, з проханням заступництва за всі кривди, що їх переносить поневолена Україна в СССР. Відділи мали зібрати підписи членів та інших громадян на доказ того, що це підтримують широкі круги українського громадянства.

В кінці квітня ц. р. одна Окружна Рада і 69 Відділів надіслали листи з підписами. Найкраще справилася з тим Округа Філядельфії, бо в ній 16 Відділів надіслали підписи. З черги Округа Ню Йорку, в якій відгукнулося 11 Відділів, а в Окрузі Шикаго 9 Відділів. Слідувала Округа Нюарку з 8 Відділами, Округа Клівленду з 7 Відділами, Округи Дітройту і Рочестеру з 6 Відділами кожна і наймолодша Округа Нової Англії з 5 Відділами. Приємно відмітити, що відгукнулись теж Відділи далекого віддалення.

ДО XIII. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Дня 31 березня 1972 р. закінчився реченець XIII. Літ Конкурсу СФУЖО. Предметом його був репортаж або опис подорожі. До Жюрі Конкурсу увійшли — Оксана Керч, Михайло Островерха і Дарія Ярославська.

До цього реченця наспіли на Конкурс такі твори: 1. Аретуса: „З-під Етни під Везувій", 2. І. Бойко: „Сардінія", 3. Ганна: „В дорогу, в незнаний світ", 4. Зозуля: „Подорож у золоту країну", 5. Ізабелля: „Пальми ростуть в Україні", 6. Кембрідж: „До сталактитових печер", 7. Наталія Кібець: „Мої враження з подорожі до Дафину", 8. Анна Луць: „Україна моїми очима", 9. Львовянка: „З Інсбруку до Австралії", 10. Медуза: „Уперше в Парижі", 11. К. Мушка: „Небувала подія", 12. Наша: „Там, де наші не бувають", 13. Зоряна Недобита: „Також подорож", 14. Орхідея: „Пальма Флориди", 15. Підгірна: „За колом долі", 16. Олена Рябченко: „Візу отримано!", 17. Тамара: „Один день у Братіславі", 18. Українка з Чорноморщини: „Кубань говорить", 19. Чіта: „Магреб Аль Акса".

Жюрі приступило до розгляду творів. Незабаром відбудеться вирішне засідання.

Чи ви вже подарували міській бібліотеці „Дух Полумя" — твори Л. Українки англійською мовою?

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

На сторожі здоров'я

Косметика зрілого віку

Коли вже переступило вам сорок, — косметичні заходи стають необхідними. Дзеркало нещадно виказує різні недоліки — зморщки біля очей, срібні нитки у волоссі, згрубіння шкіри. Як тому зарадити? Адже бачимо жінок, що зберігають гарний колір обличчя, пружність і свіжість шкіри до похилого віку. Від чого це залежить?

Велике значення для жінок перехідного віку має правильний режим життя. Харчування повинно бути регулярне і по змозі різноманітне. Спати треба не менше 7-8 годин на невисокій подушці. Пам'ятати при відповідну позу голови при засинанні. Голову слід повернути вправо чи вліво, злегка піднявши підборіддя.

Якщо у когось слабкий зір, то він повинен носити окуляри. Це не спотворює обличчя, як дехто побоюється. Навпаки — відповідна оправа окулярів навіть надає йому певної приваби. А головне — окуляри допоможуть запобігти появі нових зморщок навколо очей.

Всі косметичні засоби в тому віці повинні бути спрямовані на скріплення шкіри. Вмиватися прохолодною водою краще ввечорі. Вранці треба протерти шкіру туалетним оцтом, огірковим соком або розчином домашнього приготування. Ось два приписи: 1. Жовток розтерти з двома ложками вершків (сметанки), п'яти ложечками коньяку і соком із пів цитрини. 2. Жовток розтерти з ложкою цитринового соку, 1/3 склянки камфорного спірту, 1/4 склянки води. На в'ялу шкіру добре діє розчин солі (одна ложечка солі на склянку перевареної води). Ним треба злегка протерти шкіру. Після тих протирань слід змазати шкіру відживним молочком.

Дуже корисні косметичні маски. Їх легко зробити вдома. При в'ялій, масній шкірі з розширеними порами корисні білково-цитринові. Білок одного яйця збити на шум, додати сік із пів цитрини. При в'ялій шкірі з великою кількістю зморщок добрі є білково-медові маски. Шум із білка змішати з ложечкою підгрітого меду. Популярні також дріжджові маски — вони розпрямляють зморщки. Дріжджі треба розвести молоком якщо шкіра нормальна, водою, якщо товста, а олією, якщо суха.

Всі складники масок мусить бути зовсім свіжі. Готувати суміш треба безпосередньо перед накладанням.

Для жінок перехідного віку має певне значення також декоративна косметика. Але нею треба користуватись обережно і вміло. Не слід надто притемнювати брів і повік, а губи фарбувати олівцем яскравого кольору.

Фарба до волосся допомагає приховати сивину. Треба тільки пам'ятати що пофарбоване волосся має бути на тон світліше від природнього. Це пом'якшить риси облишшя, що вже не мають молодечої свіжости. Багатьом жінкам личить сиве волосся, тому фарбувати його не слід.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Вже вийшла з друку книжка

ЗЕНОВІЇ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Коштує в твердій обгортці 7 долярів разом із пересилкою.

Замовляти в Централі СУА

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

Куховарські назви

на букву С

Смаковий, смаковитий, смакувати.

Смаколика, **ласощі.**

Смачити — добирати до смаку, заправляти.

Смачний, смачно (їсти). Смачного! Хліб та сіль! Будьте здорові, ївши!

Смалець — стоплене сало свиняче і домашньої птиці.

Смальцевий оселедець.

Смо̀ква, смо́квиця, фига, інжир — плоди фігового дерева.

Сморж, **зморщок їстивний** — гриб.

Смороди́на, чорні порічки — ягоди куща тієї самої назви.

Сніда́ння, сніданок — перша ранкова їжа. Снідати, сніданковий.

Сода — загальна технічна назва натрієвих солей вугільної кислоти, що широко використовується в промисловості зокрема харчовій.

Сода до печення, бікарбонат натрію — білий кристалічний порошок, що має велике примінення в домашнім господарстві, як також в медицині проти збільшення кислоти шлунка (Sodium bicarbonate).

Сода (бензой покисла) бензоат натрію (NaC-7C-5O-2) — білий солодкий порошок, що уживається як засіб консервування. (Sodium benzoate).

Содова або газована вода — Розчин води, кислоти і соди. Одержується під тиском вуглекислого газу.

Содова вода заправлена соками садовини чи ягід, інколи з додатком морозива. (Ice cream soda).

Солод — продукт штучного пророщування зерен (ячменю, пшениці, жита), що містить у собі ферменти. Його уживають при виробі спирту, дріжджей, пива, тощо.

Солодіти — ферментувати.

Солодовий цукор — див. мальтоза.

Солоду́ха — страва з житнього солоду (кваша).

Со́лодощі — солодкі харчові вироби. Солодкий, солоденький, солодкуватий, со̀лодко, солоди́ти.

Соло́дке (третє) — солодка страва. **Н. Ч.**

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

Редагує Госп. Комісія СУА

Салати із сирої городини

Зелена салата є багатим джерелом вітаміни А і С, а також містить велику кількість білкових і мінеральних речовин, особливо кальцію і заліза. Шпінат дуже багатий на білки і мінеральні речовини а також каротин і вітаміни В і С. Огірки у харчуванні мають значення смакового продукту, але теж мають мінеральні речовини, близько 2% цукру і певну хоч мінімальну кількість вітаміни С.

Тому використовуймо літньою порою городину, що росте поблизу і не переходить довгого транспорту. Найкраще подавати її у формі сирих салат, що годяться до кожного м'ясива.

Салата із редьківці

3—4 в'язанки редьківці, ½ горнятка сметани, 1 ложка січеного кропу.

Редківцю помити, відтяти листочки та тонкі корінці, покроїти в кружальця, залити сметаною, посипати січеним кропом. Редківцю можна теж потерти на терці.

Зелена салата із кропом та зеленою цибулькою (тримбулькою)

3—4 головки салати, 1—2 ложки січеного кропу та зеленої цибульки, ½ горнятка сметани, сіль, оцет, цукор.

Салату сполоскати, очистити, поділити на частини, відціДіти з води уложити на полумиску, полити сметаною приправленою до смаку цукром, сіллю і оцтом, посипати січеним кропом та тримбулькою.

Салата із зеленого шпінату

1 фунт свіжого шпінату, 2 зварені на твердо яйця, горнятко майонезу, в'язка редківці.

Шпінат сполокати не жаліючи води, докладно відціДіти, відтяти корінці, покроїти на дрібні поясочки. Яйця обрати, дрібно посічи, додати до шпінату, вимішати із майонезом. Прибрати редківцею.

Зелена салата із редьківцями та огірком

Приготовити як салату із кропом. Огірок вмити, обрати, покроїти в кружальця. Редьківцю вмити, покроїти у кружки. Все це вимішати. Сметану доправити цукром, сіллю і оцтом, полити на уложену на полумиску салату, посипати зеленою тримбулькою (цибулькою).

Із листів до Редакції

ЧИ ПОТРІБНІ КУХОВАРСЬКІ НАЗВИ?

На мою скромну думку Ви повинні рубрику „Куховарські назви" зліквідувати. На них шкода місця і я певна, що з того ніхто не виносить користи, бо хто не знає, що це є „сир"? Було б краще на тому місці дати якісь практичні поради чи щось із косметики. Напевне читачки мали б із того більше користи. Я. Казанівська

На потребу рубрики „Куховарські назви" навела нас праця над книжкою „Українські страви" З. Терлецької. Показалось, що наша кулінарна термінологія зовсім не розроблена. У нашому куховаренні вживаємо багато польських і російських термінів та в наслідок того — українки з центр. земель зовсім не розуміють куховарських термінів, уживаних на Західній Україні, і навпаки. Ще більше замішання впровадили куховарські книжки, що виходять тепер в Україні: там зауважується сильне намагання ще більше зрусифікувати наш побут. Це й спонукало нас знайти правильне наймення кожної страви чи харчового складника. А це можна найкраще зробити у формі словника, що пізніш вийде окремим виданням.

Це правда, що слово „сир" є загально відоме, але від нього є різні похідні слова, що їх треба теж згадати. Натомість терміну для „міксера.. (мішало), чи „блендера" (змішувача) у нас донедавна не було. Тому не дивуйтесь, що продовжуємо цю роботу, бо вважаємо, що й ця ділянка нашого життя потребує належної уваги і саме ми її повинні виявити. **Ред.**

Порадник нар. мистецтва

ЯКА ПОВИННА БУТИ КОРСЕТКА?

Моя внучка має народній стрій, але без корсетки. Тепер вона співає в хорі й хотіла б мати корсетку, як інші співачки. Не знаємо, з якого матеріялу і якої краски повинна бути корсетка, коли плахта є червоно-чорна?

Марія Левицька
Лос Анджелес

На рідних землях шили корсетки з вовняного матеріялу або оксамиту. Але в тутешньому підсонні радимо Вам підобрати легший матеріял, як тонкий вовняний або синтетичний. Корсетки бувають різних кольорів, але все спілих, а не ясних, напр. вишневої, синьої (не голубої), темнозеленої, ржавої краски. До тієї плахти, що є у Вас, підходив би кожен із тих кольорів (окрім ржавого). Поли корсетки обводять зубцями або зикзаками з тасьми. Їх можна купити в крамницях із додатками. Ці прикраси можуть бути легко контрастові, а тоді в тому кольорі підбирайте фартушок. **Ред.**

Порадник із городництва

БУР'ЯНИ НА ТРАВНИКУ

Чи можете порадити мені, як позбутися бур'янів із травника?

Читачка із Шикаґо

Вживати — точно дотримуючись припису — така його офіційна назва. Найкраще застосувати його в гарячий, соняшний день після дощу, коли земля мокра і легко пропустить препарат до коріння. Коли немає дощу, тоді треба з вечора добре — таки добре! — полити травник, а тоді вживати цей засіб.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК
ІЗ ПРИПИСАМИ
Наталії Костецької
ПЕЧИВО
Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Українська ВИШИВКА

Киптарик, прикрашений українським орнаментом
Jacket adorned with Ukrainian design

ДЕКОРАТИВНІ КИПТАРІ І ПЕЛЕРИНИ

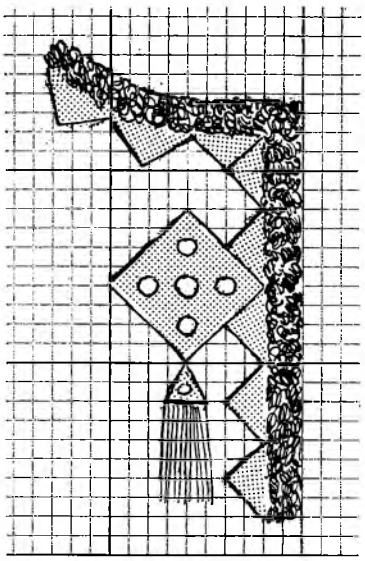

У переходовій порі року, а навіть улітку, потрібні нам киптарики або пелерини. Як добре накинути їх холодного вечора поверх блюзки чи сукні!

В Україні тепер прикрашують їх вишивкою або аплікацією. Подаємо зразки моделів, що їх можна легко виконати, приложивши трохи зусилля і смаку.

Киптар із ясного сукна. Здовж його країв приміщена декорація із зубців контрастового кольору. Звичайно добираємо до того сукно або імітацію шкіри вишневої краски. З того самого матеріялу виконані декоративні мотиви, наложені на сукно в кількох місцях.

Пелерина з білого сукна. Вся її прикраса — це нашивна лямівка з сукна цеглястої краски, викінчена тороками. Вирізані мотиви з того ж сукна наложені на білому тлі, як прикраса.

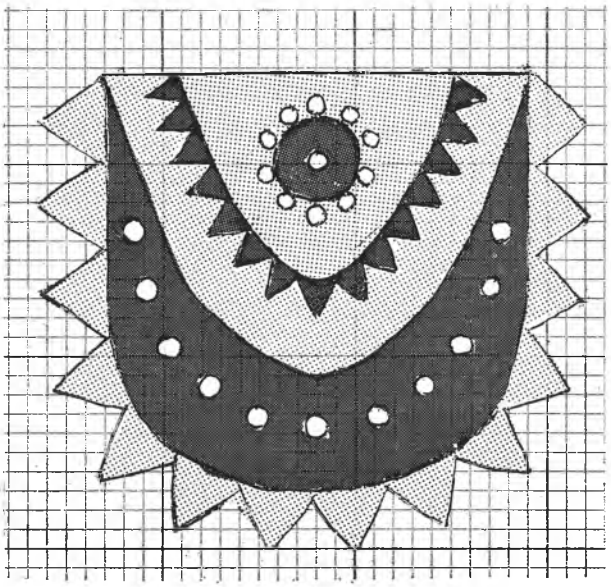

Мотив із кольорового фільцу або імітації шкіри, прикріплений до киптаря
Design of felt or synthetical leather.

Пелерина, прикрашена українським орнаментом
Pelerine adorned with Ukrainian design

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXIX. **MAY, 1972** **No. 5.**

All Roads Lead to Rome

This is a proverb whose origin may date as far back as the ancient Romans. But the words take in a very contemporary meaning when we talk about planned vacation trips to Europe. The possibilities are endless, depending almost entirely on how much you want to spend on your trip, whether you like to travel in large groups or alone, etc.

But regardless of how and with whom you go and which European countries you decide to visit, don't forget to visit Rome and its Ukrainian centers of study and culture. Even if you attended the recent dedication of St. Sophia's Cathedral in Rome, you will find that much additional work has been done on the Cathedral and new buildings have sprung up in the vicinity.

Rome also has the Ukrainian Catholic University which offers summer courses in a wide variety of study areas. Even if you have no desire to enroll in a course, you may still be interested in seeing the University buildings and its environs.

Also worth seeing is the ancient church of St. Sergius and Bacchus which reverted back to the Ukrainian Catholic Rite through the efforts of His Eminence Josef Cardinal Slipyj. This ancient edifice is mute testimony to our early contacts with the Western world and our rich cultural heritage. Attached to the church is an old monastery where very comfortable lodgings may be obtained.

A stay in Rome may be utilized not only for sightseeing, but also as an opportunity to offer one's services for work in a Ukrainian library, museum or even in a monastery garden. It's a known fact that working on some project or taking care of something makes it that much dearer to us. The Ukrainian institutions of Rome will take on more meaning for us when we become involved in their work.

Oksana Laturynska

INTERCESSION

Their arms were raised in supplication,
parched lips interpolated gravely:
"For those who perished from starvation
for those who fell in battle, bravely."

And bowing low, they interceded
for those who sank while on the sea .
for the unknowns, who died unheeded.
All weeping humbly, silently

they bowed, the sisters and the widows,
mothers and fiancees — the same.
And candle wax was shedding tear drops
for those who died without a name.

Translation by **Tetiana Shevchuk**

TELEGRAM

The following telegrams were sent by the UNWLA Executive Board to President and to Mrs. Nixon on May 17 and May 28 respectively:

Mrs. Richard M. Nixon
The White House
Washington, D. C.

We hope your visit to Kiev will be most rewarding, Mrs. Nixon. But wish to inform you that behind the lovely facade there is much sorrow. Thousands of Ukrainian women are in Siberian slave labor camps. Red Cross workers are serving twenty-five year sentences. Ukrainian women in arts and professional fields arrested for demanding human rights, cultural and religious freedom. Artist Alla Horska murdered in Kiev. Wives and children of arrested Ukrainian intellectuals and of other patriots persecuted with loss of jobs and homes. Where are Soviet propagandized human rights in Ukraine?

Executive Board
Ukrainian National Women's League of America

**
*

Dear Mr. President:

The Executive Board of the Ukrainian National Women's League of America, the oldest and largest organization of American women of Ukrainian descent, based in Philadelphia, Pa., turns to you, Mr. President, with an appeal to raise your voice in defense of Ukrainian intellectuals who were recently arrested and are being unjustly persecuted. We ask you to intercede especially on behalf of the women prisoners and the wives and children of the arrested who suffer unmerciful perse-

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Headquarters News

Our meetings are over for the summer as we head for the hills and beaches. Several English speaking branches had a spring to summer program filled with many interesting activities, in the branch and in the commun ity. How about some illustrated write-ups for OUR LIFE?

Looking ahead to the fall, let us resolves to re-acquaint ourselves with the Ukrainian National Women's League of America as the foremeost organization of its kind in the United States. We can begin by studying the By-laws, which in the new format (no changes in content) are much easier to understand. An early fall meeting should be devoted to a perusal of the suggestions made by the National Board Chairmen, with the aim of selecting 1 or 2 items for branch action.

I hope you all have restful (or stimulating, as the need might be) vacations.

Alexandra L. Riznyk
Vice-President

**
*

Summer vacations are designed for rest and relaxation. Many of us will be spending our vacations at the sea shore or at a mountain resort. Books are wonderful companions for those times when you want to spend some quiet moments.

Your Branch has received a list of English language books on Ukraine. We especially recommend Vasyl Stefanyk's collection of short stories "The Stone Cross" or Ivan Bahrianyj's "Hunters and Hunted," both published in Toronto. Stefanyk and Bahrianyj are leading Ukrainian writers and their works will give you an interesting picture of Ukrainian life.

Lubov Volynetz
Cultural Chairman

Our Day Centers for children have long been in need of a song book. Although there are many Ukrainian song books, none of them is designed for the use of preschool children, who need simple but melodious songs with suitable words. It is also desirable that the songs be adaptable to movement. Children like to act out words while singing.

Such a book has now been published under the title "Ridna Pisnya" (Our Song). The book is illustrated and includes material for children of 3-5 and of 5 years or over. A part of the book consists of games accompanied by Ukrainian language songs.

Olena Klymyshyn
Education Chairman

CAMPAIGN FOR OUR LIFE

The UNWLA Executive Board launched a campaign for the monthly OUR LIFE, published by the Ukrainian National Women's League. Its aim is to build up a Reserve Fund of $50,000 in time for the next Convention. Our magazine needs many improvements as well as a new management.

All UNWLA Chapters have already contributed to the OUR LIFE Reserve Fund. Lists of contributors were published in the first five issues of the magazine for this year. Check to see if your Branch was mentioned.

---

cution. This is a flagrant violation of the rights guaranteed by the Constitution of the Soviet Union and the Universal Declaration of Human Rights, which are recognized by all United Nations members.

We wish you and Mrs. Nixon a successful trip and a happy return home.

Sincerely,
Lydia Burachynska,
President

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

Stefanyk, Vasyl. **The Stone Cross.** Translated from Ukrainian by Joseph Wiznuk in collaboration with C. H. Andrusyshen. Toronto. Published for the Stefanyk Centennial Committee by McClelland & Stewart, 1971. 164 pages.

Vasyl Stefanyk was a master realistic miniature. His characters were Ukrainian peasants. He even used a local Galician dialect instead of the literary Ukrainian as his medium of expression. Stefanyk's peasants are tragic, pathetic figures, but the author stays clear of cheap idealization or sentimentality. His style is characterized by the utmost simplicity and economy of expression. His method of lapidary dialogues, as well as his constant preoccupation with the themes of death, suffering and loneliness make him a contemporary of some of our modern existentialist writers. Indeed, some literary critics have detected a resemblance between Vasyl Stefanyk and Ernest Hemingway.

The Stone Cross is the first English language collection of Stefanyk's short stories to appear in book form. The translation were done by Joseph Wiznuk and C. H. Andrusyshen, who has also written a 15-page biographical introduction. The publication of the book was made possible by a special Stefanyk Centennial Committee which succeeded in placing the **Stone Cross** on the book market in time for the 100th anniversary of the writer's birth.

Any new translation from Ukrainian literature must be welcomed, especially if it is an important writer's "debut" in English. Stefanyk, however, is a writer who is especially difficult to translate, and the present collection does not seem to do him justice. The translators have chosen a crude and homely approach, and they have an irritat-

CONFERENCE ON ETHNICITY AND ETHNIC STUDIES

A Conference on Ethnicity and Ethnic Studies was held in Detroit, Mich on May 19-21. It was initiated by the Detroit Area Inter-Ethnic Studies Association under the sponsorship of the National Coordinating Assembly on Ethnic Studies. Among the participating organizations were the UNWLA Regional Council of Detroit and four other Ukrainian groups. Different themes were discussed, like "What is the Heritage Study Center?", "New Directions for 1972," and "Visual Images in the Study of Immigration and Ethnic History." The Heritage Center worked in committee meetings which were open to the public. UNWLA was represented in the Cultural Committee by Mrs. Anastasia Volker, UNWLA Organization Chairman, and in the Education Committee by Mrs. Olena Klymyshyn, UNWLA Education Chairman. Mrs. Volker was elected to the Nominating Committee.

A Detroit Community Congress has been planned for Fall 1972.

NEW EDITOR OF "OUR LIFE"

Our long-time editor Mrs. Lydia Burachynska, now UNWLA President, has resigned her position with OUR LIFE. Her task was taken over by Mrs. Ulana Lubovych, Ukrainian writer and journalist, who was introduced to readers in the May 1972 issue. As Mrs. Lubovych is a resident of New York City, the Editorial Board will now be situated there.

---

ing habit of rendering such untranslatable words as "kum," by "dear crony" or "godmother of my son" and of "explaining" Ukrainian names in footnotes. (e.g., Ivan — John, Semen — Simeon, Dotsia — Eudoxia, etc.)

Regrettably, neither the editor nor the translators seem to have grasped the great potential of Vasyl Stefanyk, a very modern writer, for the literate and sophisticated contemporary English-speaking reader.

UKRAINIAN RECIPES

Here are recipes from Natalia Kostecka's "Ukrainian Cook book," published by the International Institute in 1952.

Roast Pork with Caraway

2 lbs. loin of pork
Salt and pepper
1 T. flour
2 T. fat
2 medium sized onions
1 tbsp. caraway
1 cup water
Parsley

Salt and pepper the meat well. Sprinkle with flour.

Melt fat in roaster until very hot. Add the seasoned meat, chopped onions and caraway. Bake 30 minutes in 400 degrees oven. Add water. Cover roaster and bake at 300 degrees for 1 hour basting 3 times.

Remove meat to platter and slice.

Strain gravy and pour over meat. Garnish with parsley.

Delicious with sauerkraut.

Sorrel Soup
(Sour soup) — (Serves 6)

6 cups water
½ lb. soup bone
1 lb. (2 cups) assorted raw vegetables, chopped — carrots, cabbage, celery, onions, etc.
1 cup sorrel, chopped fine
½ cup sour cream
1 T. flour
Salt and pepper to taste

1 T. dill (fresh or dried)* chopped fine
1 T. parsley, chopped fine
3 hard boiled eggs

Simmer soup bone and assorted chopped vegetables for 1 hour.

Add sorrel and boil for 10 minutes.

Remove bone, saving small pieces of lean meat and returning them to soup stock.

Blend sour cream and flour and add to stock.

Bring to a boil again.

Add salt and pepper to taste, dill and parsley.

Place ½ hard boiled egg, yolk side up, in bottom of soup plate, and serve soup hot or cold.

If you serve soup cold, be sure to chill the cups or plates well.

---

1 T. of dill pickle, chopped very fine, may be substituted for fresh or dried dill.

CULINARY TERMS

We are continuing our glossary of Ukrainian culinary terms.

Bride-cake — весільне печиво, коровай.

Brine — соляний розчин, розсіл, ропа.

Brisket — м'ясо з передньої частини туші, грудинка.

Broil — пекти під або над безпосереднім вогнем.

Broiler — 1. частина печі, пристосована до такого печення, 2. молоді курчата.

Brook Trout струмковий пструг (форель).

Broth — вивар, бульйон.

Brownie — шоколядове печиво, порізане на дрібні частини.

Brussels sprouts — брусельська капуста.

Buckwheat — гречка.

Buckwheat pancake — гречані млинці.

Buckwheat bread — гречáник.

Buffet — буфéт.

Bull-head — бичок (реба).

Bully beef — м'ясні консерви в яловичині.

Bun — солодка булочка, пундичок.

Butcher — м'ясник, м'ясар.

Butt — камбала (риба).

Butter — масло; to butter — мастити.

Butter bean — жовта стручкова квасоля.

Butter milk — сколотини, маслянка.

Butter squash — сорт кабачка.

Butterscotch — 1. цукерка з брунатного цукру і масла, 2. солодкі страви з приправою брунатного цукру і масла.

By-product — побічний продукт.

Byrrh — сорт французького вина. **N.C.**

FOR SALE

Ukrainian colored designs in Albums, Series No. 3 and 4.

Price $2.00 each

Order from UNWLA's Headquarters

4936 N. 13th St. Phila, Pa. 19141

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Нью Йорк, Н.Й. США.

Ірина Дибко

Довгодзьобик

(Оповідання, відзначене на XII Конкурсі СФУЖО)

День був такий, як ото іноді ранньою весною буває; ріжні-преріжні хмари вештались по небу. Одна чваниться, що в неї ще снігу повні мішки, а друга, що повні ведра холодного дощу несе. Насупились, розлючені, — одна снігом сипне, а друга, наперекір, дощем поливає.

— Мамо, чому останніми днями така примхлива погода?

— Бачиш Мартусю, в Україні люди казали, що це зима сердиться, бореться з весною...

— А хто переможе, мамо?

— Весна переможе; весна така чудова, вона несе життя безлистим гілкам, засохлій траві, вона несе теплий промінчик сонця. І ось — диво: не вспіла мама доказати, як крізь шпаринку між насупленими хмарами продерся цілий жмут саняшного проміння, а один, збиточник, так щиро глянув у Мартусині очки, що в неї аж слізки вийшли. А тим часом надворі до вікна присіла пташина, стріпала з крильцят краплини дощу й притулилася до освіченого сонцем місця на вікні. — Глянь, Мартусю, це вільшанка, віщунка весни.

— А чи в Україну також вільшанки прилітали весною? — Запитала Мартуся.

— Ні, в Україну, ранньою весною великі-великі птахи прилітають — н азиваються вони бузьки. Ніжки в них високі, струнки, темнопомаранчового кольору, пір'я біле, лиш на кінцях крил і на хвостику чорне; шия довга, гнучка, а дзьоб великий, довгий і такої ж помаранчової барви, як ноги. Очки мають темні і дуже цікаві. Українці кажуть, що де ця птиця покладе собі гніздо, там ціле літо щастя й добробут буде. Гнізда бузьки будують на дахах, зокрема на стріхах. А хто приглядається до їхнього життя, каже, що бузько дуже розумна птиця.

Колись давно жила в Україні дівчинка Харитя. Їй трапилась небувала пригода. Повертала вона зі школи додому стежками на луці. При дорозі капличка була, — на престолі Матінка Ісусика тримала на руках. Харитя щодня туди приносила китиці квітів, що їх на луці зривала й у склянки вкладала і, перехристившись, прямувала до хати. Але зразу за капличкою багато дітей, що до чогось на траві придивлялися. Харитя чимшвидше туди побігла Та дарма, дітей було стільки, що лиш навкруги них підстрибувала, але нічого не бачила. Лишалось лиш одне: перекричати всіх і насилу продертись наперед. Коли ж глянула — заніміла... На траві лежав бузько, вся його довга шия в кроні, кругом пір'я порозкидане, під крилом і на нозі засохла кров. Очі мав закриті і лиш час від часу відчиняв дзьоба і вхлипував повітря. Його хлипання рідшало, і здавалось, що ось-ось...

У Хариті не було часу до надуми. Обережно взяла бузька на руки і понесла до річки, пробувала налити до напіввідкритого дзьоба водички, та це було без успіху... Не було найменшого виглялу на покращання. Не втрачаючи часу, почала бігти з бузьком додому, до мами. Бо мама напевно йому поможе, чейже не одній пташині вже помогла. Пригорнула Харитя бузька міцніше до грудей і бігла, щосили бігла, але їй здавалось, що лиш на одному місці ноженятами перебирає. В грудях вогнем від утоми пекло, вона почала слабшати. От, якби ото тепер у Хариті крила, оті, що так часто вночі сняться.. Аж ось і забілів на горбочку дім, а на бальконі вже мама вигладала Харитю, і як побачила, що вона скоро біжить, на руках у неї щось велике, біле — і лиш час від часу вимахує рукою до мами, вирішила мама назустріч їй піти. Коли ж стрінула Харитю, аж сплеснула руками: — Доню

В Україну ранньою весною великі птахи прилітають — називаються вони бузьки.

Лариса Дончук

Моя товаришка — Галя

Я у тата й мами одинак. І в нашій хаті завжди тихо. Мама без кінця натирає підлоги або в кухні порається чи щось шиє. Тато прийде з праці і цілий вечір переглядає часописи. А мені самому нудно...

Юрчикові, моєму приятелеві, добре: у нього є сестричка і в їхній хаті завжди весело. Але мене мама не пускає часто до них бавитися, каже: „Нема чого ходити по хатах. Маєш досить іграшок, бався вдома". Забавки... хіба ж із ними так цікаво, як з братіком або сестричкою?!

— Мамо, чому ви не придбаєте мені сестрички? — одного разу я не стерпів нудьги.

Тато пильно на мене подивився, а мама засміялась.

— Навіщо тобі сестричка?

— Щоб було з ким бавитися. Юрчикові добре, весело, бо в нього є сестричка.

Мама глянула на тата, а він ласкаво подивився на мене та й каже:

— Ось що, синку! Незабаром Великдень. Якщо ти будеш чемний і мама не буде скаржитись, що ти бешкетуєш і її не слухаєш, то на свята я подарую тобі щось цікаве, з чим будеш бавитись.

— А воно буде живе? І ходитиме? — враз повеселішав я.

— Навіть літатиме, засміявся тато.

Нетерпеливо очікував я Великодня. Намагався бути слухняним, навіть брався мамі трохи помагати. Та нарешті довгоочікуваний день прийшов. Зранку, поки тато й мама ще спали, я побіг до вітальні. Там я побачив на стіні біля вікна простору клітку, а в ній маленьку пташку блакитного кольору. Така гарна, весела... Стрибала по клітці й щебетала.

Я зрадів і побіг до тата подякувати за цікавий подарунок.

Моя папужкка навіть краща за сестричку.

— Дякую, татусю! Така чудова пташка. Як вона зветься?

Це — папужка. Вона дуже розумна, і ти можеш навчити її говорити. Буде тоді тобі з ким розважатись. А назвати її можеш сам.

В той же день я почав її вчити. Мені це дуже подобалось — бути вчителем. Моя папужка навіть краща за сестричку, що часом вередує і плаче, сама не знаючи чому. А тому, що вона в мене замість сестрички, я назвав її Галею і почав повторювати їй: „Га-ля", „Га-ля"... А який же я був радий, коли й вона почала це вигукувати. Довго того дня мама не могла мене загнати до ліжка. Не хотілося розлучатися з Галею. Нарешті, відкривши дверці клітки, щоб вона могла вільно літати по кімнаті, я пішов спати.

Другого ранку я прибіг до своєї папужки і... злякався. Вона висіла на найвищій гілячці нашого фікуса, зачепившись за неї ніжками, хвостиком догори, а голівка під крилом. Я вже думав, що вона нежива, і побіг до тата.

— Тату! Моя Галя повісилася! — закричав я до тата, що саме голився.

Тато подивився і заспокоїв мене, пояснив, що папуга часом так спить.

Швиденько поснідавши, я прибіг до своєї улюбленці, що вже встала і весело стрибала по клітці. Я почав давати їй дальші лекції. Хотів навчити її говорити моє ім'я: Гриць. Досить швидко вона стала говорити „Гр... але „иць" у неї якось не виходило. Та потім навчилася. І стала вже кликати мене „Гррриць! Гррриць"!

Якось тато дав мені скриньку й насіння та й каже:

— Я тобі покажу як, а ти посієш це насіння в скриньці, будеш його поливати, то й виросте трава. Це будуть вітаміни для твоєї папужки. Птахи потребують вітамінів, так як і люди.

Посіяв я траву, старанно поливав. А коли вона виросла густа й висока, я ще раз гарненько її полив і поставив у клітку. Галя зраділа, пірнула зараз же в траву і там тріпоталася, купалася. Час від часу висовувала голівку й весело виспівувала.

Тепер у нашій хаті весело. Галя мене вітає словами: „Гррриць, добридень!" Каже: „дякую"! Я ще навчу її багато, багато слів і буду з нею розмовляти, коли тато й мама зайняті своїми справами.

моя, дивись: він вже не живе! — О, ні, ні мамо, прошу не казати таке, він ще дихає, — промовила останками сил Харитя.

— А як і живе, що ж нам із ним робити?! Чи справді думаєш у хаті пташиний шпиталь завести? На долині три пташки, на горищі дві, а та, що без ніжки, підстрибує і вже почала в передпокою літати. Ну, а де ж я тепер подіну бузька?!

Ні одного маминого слова не чула Харитя! В неї на думці було лиш одне: Боже, поможи йому жити, дозволь йому ще раз у просторах поплавати, у нього такі великі крила!...

(Докінчення буде)

К. Перелісна

ВІТАННЯ

В день матусі ми матусю
Нашу рідну привітаєм,
І їй щастя, сил, здоров'я
І літ многих побажаєм.

Нас вона, як сонце, гріє,
І як мур, хова від лиха,
Нам вона і допомога,
І порада, і утіха.

Ми без неї всі пов'янем,
Як без сонця в'януть квіти...
Люба мамо! Будь здорова
Нам на довгі, довгі літа!

Замовляйте збірник
ЩЕБЕТАЛИ ПТАШЕЧКИ
Упорядкувала Марія Юркевич
Ціна 75 ц.
Замовляти в Централі СУА

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Ніна Михалевич

Моя мати

(Докінчення)

Велика довга гарба, стінки якої були переплетені лозою, вже стояла коло ганку, запряжена моєю „Зіркою“ (а вона у мене була „голубої крові“ — не так собі просто конячка, а арабка з Сирії — привезли мені її малим лошам без мами і я її якось вигодувала). До возу ззаду прив'язана чорна „Галка“ — корова, що єдину нам дозволяли взяти большевики. У дійсності їх було три, що залишились нам від великого нашого стада. І ось вже всі умостились. Ворота відкриті. Перехрестились. Останній погляд на дім, на сади, конюшні, двір, на задуманий в шумі віків, шпильчастий ліс. Віжки вже в моїх руках. І... перший крок моєї „Зірки“ з нашого двору. „Галка“ заортачилась, закрутила рогатою головою, захляскала по чорних боках хвостом. Нікому бо не хочеться покидати рідне обійстя...

Раптом — ззаду тріск зломаного дерева. Коли ми оглянулись — на землі лежала верхушка старого осокора з гніздом лелек. А вони, бідолахи, безпомічно, розпачливо з нестямним жалем низько літали навколо нього, оглядаючись на нас і на недоречно залишений уцілілий ставбур старого дерева, намагаючись якось зарадити своїй біді.

Поїхали. Все найдорожче — брутально відірване залишилось назавжди за нами. Нема, нічого! Правда, ще ж в Україні! Ще на рідній землі, з рідним народом. Життя, надії, нові можливості, нові перспективи. Але в душі, в серці — щось відірвалось, лишився назавше глибокий щем. Ми довго їхали мовчки. „Зірка“ втяглась у вантаж. „Галка“ угамувалась. Кожний по своєму переживав останній акт з життя в родинному маєтку, загубленому в соснових лісах. Лише малий Сашко солодко спав, уколисаний ритмічним ходом воза. Аж маленька пригода вирвала нас усіх із задуми, поставила лицем до реального життя.

Перед в'їздом на шосе у глибокій, по втулки, холодній, весняній воді моя „голуба кров“ раптом зупинилась і категорично відмовилась іти далі. Поки я її умовила — пройшло немало часу. На загал ми доїхали добре. Правда, по дорозі сталась ще одна пригода у великому багатому селі. Господар, у якого ми заночували, побачивши мою „рижу красуню“ ухопився за неї руками і ногами:

„ Пані доктор, лишіть мені її. Вона ж заводська, прекрасна кобилиця, а у мене луги заливні. Куди вам із нею? Нащо вона вам? А мені вона буде лошат водити. Я вам дам взамін, ось свого гнідого. Дарма, що він малий, але ж витривалий роботяга. Я поганого в господарстві не тримаю!“ Хоч я тоді ще, була мала, але мама сказала, що це я головна господиня і що це моя рижа „Зірка“ і порадила господареві запитати мене. Я глянула на маму, на мою любимицю, що я ж її виховала, на зелені луги — широкі, соковиті. На господаря... Він у мене викликав довір'я і я собі подумала, що їй таки тут буде напевне краще. І погодилась. Далі ми вже подорожували невеличким, міцним коником, кругленьким немов огірочок і витривалим. Він неодин раз рятував маму з біди в часі весняного бездоріжжя, або зимою в непроглядні заметілі, коли мама мусіла їздити на виклики в різних справах у Губздрав. Ми його тут же і назвали „Гнідком“. Симпатяга був і одразу довірився мені цілковито.

Ось і Любеч. Старе, невелике місто. П'ять церков. Покинутий графом Милорадовичем великий маєток із прекрасним парком. Місто на кручі ,над Дніпром, що в'ється широкою блакиттю, ген за зеленими лугами. Весною, в часі розливів докочується він бурхливими, каламутними, холодними хвилями аж до парку графа, аж до урвища, на якому стоїть маленька церковця св. Анни!

Лічниця була на краю міста, за нею вже простягалися поля пшениці, жита, попри неї м'яка, піщана дорога. І от моя мама — мистець, абсолютно непрактична людина ,вся почуття й емоції, які так безподібно виливались у спів — мусіла стати на відповідальну роботу (і єдиного!) доктора в лічниці. А ще ж лічниця була в жахливо запущеному стані — майже розгромлена.

Д-р Любов Ліндфорс
Lubov Lindfors, M.D.

І мама мусіла щось зробити, щоб же вона якось була придатна до докторської роботи з хворими. Було там два фельдшери — як тоді їх називали: „ліпкпоми“, що мусіли мамі допомагати. Але вони відразу поставились до мами вороже і мама вважала за краще справлятися зі всім самій. Трудно було мамі.

Зранку мама працювала в лічниці з приходящими хворими. Після обіду маму забирали селяни до хворих по селах. І їздила мама з села в село до ночі. Рідко коли верталась на час вечері. А часто викликали і вночі (приїздили возом і забирали). З села від хворих мама часом привозила харчі — селяни дякували своїй докторці натурою. Що могли — те й давали. І хоч і небагато того було, але була то велика допомога. А вже ранньою весною, коли прищеплювалась дітям віспа, то бувало привозила мама і пів воза свіжих яєць. Але одного дня — наказ із Чернігівського Губздрава — зробити повний ремонт лічниці. Ще

й реченець визначили. В той час з будь-яким матеріялом було дуже тяжко. А мама ж ще до того — ну, аж ніяк на цьому всьому не розумілася. Що робити? Якби не старий знайомий, що ще разом із маминим братом вчився в університеті, що чудесним образом, якраз завітав до нас — не знати чим би це все скінчилося. Коротко — ремонт був зроблений. Був навіть готовий „достроково". Ми всі помагали.

До Любеча — зеленого, кучерявого міста — ми звикли. Нові знайомі. Новий спосіб життя. Хоч ми і тут мали господарство і як завжди відповідала за нього я. Мама сумувала за фортепіяном, але часом співала і без нього. Лікувати хворих було в той час дуже важко, бо ж ще не було ні медикаментів, ні хірургічного інструменту. Мама не так стомлювалась фізично, як перехвильовувалась за своїх хворих. Прикладала всі свої зусилля, користуючись мінімальними засобами, які тоді були в розпорядженні лікарів, щоб тільки хворого врятувати, вилікувати. Маму дуже всі любили.

Одного разу, вже під вечір, і мама якраз була вдома — перед воротьми зупинилась підвода. Конячина задихана, в темних плямах спітнілої шерсти. До двору зайшов селянин. Підійшов до мами.

— „Ось, пані дохтурко, — привіз вам. Бо вже хотіли забрати його ті харцизяки!"

Ми вийшли до воза. На возі стояв... мамин фортепіян, що його коли ми виїздили з Олешні, взяв до себе наш священик, який жив у другому селі, недалеко. Звідти до Любеча було добрих 40-50 верстов звичайної ,сільської, піщаної дороги — лиш невеликий шматок шосе. І от запряг собі чоловік конячину, нагрузив „дохтурчин струмент" — бо ж „забрали б харцизяки" і потюпав. Завезли ми фортепіян до двору ,перед ґанок, випрягли конячину, дали їй сіна, занесли фортепіян до їдальні. Тоді всі засіли до столу. За вечерею і за трапезою посипалися незчисленні розпитування — як же там у нас на селі? Ночувати Радіон не захотів. Запріг коня тай зібрався їхати. Мама хотіла йому заплатити — образився чоловік: —

„Що ви, пані дохтурко, — ви ж мені руку онде врятували- Без вас лишився б я без руки. А який же господар безрукий? По вік вам того не забуду"!

Дала мама йому хоч „гостинця". В той час такий „гостинець" був дуже дефіцитним товарим — торбинку солі, за яку Родіон був безмежно вдячний... І от мамин фортепіян, після такої довгої розлуки — знов з нами. Стоїть у їдальні і чекає. І мама знов може співати, як колись у давні часи в Олешні, підакомпаньйовуючи собі. І як же мама заспівала знову перший раз після довгої перерви! В той вечір і тут, в Любечі все прийняло цілком інший зміст. Ніби вернувся незабутній час дитинства. Як спокійно, по домашньому заснулось у той вечір!

На жаль ,ми в Любечі не були довго. Довелось і з ним розпрощатись. Останній наш пункт на рідній землі. Ходу нам тут не було. Ми не мали права вчитись в університеті. А мама хотіла нам дати освіту. І вирішила виїхати з нами заграницю до нашої Бабуні — вона вже була на той час у Чехії. Все лишилось за плечима. Все найдорожче! Розлогі луги по берегах широкого, синього Дніпра — такого бурхливого і нестримного весною. Аж до круч Любеча розливався. Маленька церковця св. Анни над самим урвищем. Лічниця. Двір. Мамині хворі. І мамин фортепіян. Частинка нашої великої, прекрасної Батьківщини. І вся наша нескорена, така багата духово, така стара своєю культурою, така віддана своїй землі Батьківщина — залишилась там на сході (світло зі сходу сонця...) за останніми вагонами потягу, що попихкуючи громихав по широких, блискучих рейках. Вивозив нас у невідоме. В чужину. У вікнах ще миготіла рідна земля засніженими полями, сінокосами, лісами... Селами. Містами. Але... останні це вже хвилини. Остання можливість через холодне скло вікна ловити поглядом втікаючий за плечі, за лишений нами рідний, дорогий прадідівський край.

Мамин фортепіян і „Гнідка" ми продали знайомим. „Галку" лишили дівчині що завжди була з нами, як рідна — за кордон їхати вона відмовилась.

Ще один, наш спільний, гіркий невимовно болючий день за нами. Пережили і його. Ми по цей бік кордону. На так званому Заході. Тут можна вчитись. Можна жити спокійно. Можна працювати. Але ж яке тут усе інше! Якою осоружною і бідною вона нам здалася. Чужа чужина!... І як одразу ми всі стали зовсім інші. Людина щільно замкнулася в собі. Глибоко сховала все таке безмежно дороге. Затялась. В рідному ґрунті лишилось коріння.

Мама ще раз мусіла переключитись на іншу роботу. Вернулась до співу. Стала професором співу в Українському Педагогічному Інституті. А ми — пішли здобувати освіту. Вчитись.

Мами вже немає з нами. І Андрій — помер. Лишились ми вдвох із Сашком. Але невидимий, міцний зв'язок назавжди лишився з нами. Він унапрямлює наші кроки і зараз. Мама, як і вся наша Батьківщина — всюди і завжди з нами.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

(Докінчення зі ст. 20)

ровицька найбільше уваги приділяли опіці над хворою членкою, заслуженою учасницею Визвольних Змагань, п-ні Марією Вовк. Відвідували хвору, варили їй їсти, прибирали хату, прали для неї білизну. П-ні В. Бузань організувала допомогу всіх членок Відділу, які за чергою її відвідували. П-ні О. Коровицька зуміла мобілізувати для допомоги й не-членок Відділу, а п-ні В. Бузань опікувалася не-членками Відділу, що потребували допомоги. Носила перед Різдвом традиційну Святу Вечерю, а на Великдень свячені пасочки немічним людям. Інші референтки пп. О. Коровицька та Л. Ковальчук возили хворих членок до лікарні й до лікаря та привозили їх додому. Членка п-ні А. Никорович запросила, як і раніше, на однотижневий безкоштовний відпочинок пенсіонерок — членок СУА до своєї вілли у Вайлдвуді. Відділ стало посилає допомогу „Бабусі" — п-ні Булдіній (вдові по мистцеві-маляреві) в Аргентіну. Замовляли панахиду за спочилих членок Відділу. П-ні Т. Омелюсік заплатила власними грішми за викарбування напису на пам'ятнику померлого подружжя Чупрунів. Членки Відділу зробили за рік 270 відві-

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

дувань хворих. Кожна ж референтка відвідала не менше 65 разів на рік немічних і самітніх.

г) Пресова: Відділ склав щедру пожертву на Пресовий Фонд журналу, приєднав 3-х нових передплатниць. Чотири членки передплатили „Наше Життя" для своїх приятельок, як дарунок. Для сеньйорки Відділу, п-ні М. Вовк, членки також передплатили журнал. Прес. реф. промовляла на зборах до членок, закликаючи їх підтримувати рідне українське друковане слово взагалі, а свій жіночий журнал найбільше.

д) Господарська: Референтка К. Гречко була серйозно хвора (перебула дві тяжких операції) і не могла брати активної участи в праці, а тому більший тягар випав на плечі двох референток: пп. Х. Ярмоленко і М. Келер. Вони вклали багато зусиль в організацію двох базарів і в святкування ювілею. А на зборах чай і солодке звеселяло присутніх і вносило товариську щиру атмосферу.

Члени **Контр. Комісії** пп. З. Капшученко та Т. Цимбал (а за відсутністю третьої членки Контр. Комісії п-ні А. Головаш — п-ні М. Келлер) перевели ревізію і ствердили, що Управа Відділу працювала сумлінно, книги касова і протоколів велися дуже дбайливо та запропонували висловити Управі подяку і признати абсолюторію, що і було затверджено Зборами.

Нова Управа: пп. Олена Коровицька — голова, Марія Келлер — заступниця, Т. Горащенко і Л. Дончук — секретарки, О. Войтюк — скарбник. Референтки: пп. Г. Бондаренко — організаційна, Т. Цимбал — культ.-освітня, Л. Дончук — пресова, Р. Стельмах — імпрезова, Х. Ярмоленко, З. Капшученко і К. Гречко — господарські, В. Бузань і Л. Ковальчук — сусп. опіка.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Т. Цимбал і З. Капшученко.

Після Зборів відбулися коротенькі чергові сходини, що, за встановленою традицією, закінчилися чайком із домашнім печивом.

Лариса Дончук
пресова референтка

САН ХОЗЕ, КАЛІФОРНІЯ

Річні Збори 107 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 27 березня 1972.

Збори відкрила голова Галина Стецiв молитвою.

Президія: п-ні Тамара Яцикевич, голова, п-ні Ольга Визір, секретарка, пп. Галина Маренін і Ірина Недашковська, члени.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Тетяна Ляуґмінас.

Звіти Управи зложили пп. — Галина Стецiв, голова, Галина Маренін, секретарка, Віра Зубрицька, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 18 членок, відбув 6 ширших сходин. Є членом УККА.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував такі імпрези: День Матері, Свято Лесі Українки (з доповіддю Галини Маренін), Свято св. Миколая, Маскарадну Забаву, Вишивану Забаву.

в) Сусп. опіка: Відділ вислав одягові пачки до Польщі і 20 дол. на Стип. Фонд.

До **нової Управи** ввійшли пані — Анна Визір, голова, Віра Зубрицька, заступниця, Галина Маренін, секретарка, Ірина Недашковська, скарбничка. Референтками стали пані — Н. Лукач культ.-освітньою, Віра Шавлач імпрезовою, Ярослава Оренчук виховною, Н. Леліяк пресовою, Стефа Меркело господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшла п-ні Бондаренко.

Галина Маренін, секр.

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ!
ВСЕСТОРОННІЙ ПІДРУЧНИК ДЛЯ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА!

Україна — енциклопедія для молоді

- ГЕОГРАФІЯ
- АРХЕОЛОГІЯ
- ІСТОРІЯ
- ЛІТЕРАТУРА
- ТЕАТР
- МУЗИКА
- ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО
- НАРОДНЄ МИСТЕЦТВО
- АРХІТЕКТУРА
- НАУКА І ТЕХНІКА
- СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО
- ПРОМИСЛОВІСТЬ
- ЗАПОВІДНИКИ

454 ІЛЮСТРАЦІЇ! ПОЛОТНЯНА ОБКЛАДИНКА! 38 МАП! 16 АВТОРІВ!

- Під головною редакцією ЛЮДМИЛИ ІВЧЕНКО-КОВАЛЕНКО
- В мистецькому оформленні БОГДАНА ПЕВНОГО
- Видання ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ У ЗСА **Ціна 15.00 дол.**

Замовляти:
Consistory of UOC — P.O. Box 495, So. Bound Brook, N. J. 0880
A. Selepyna — P.O. Box 300, S. Bound Brook, N. J. 08880
Mrs. Anhelina Chudyj — 84-22 107th Ave., Ozone Park, N. Y. 11417

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У Н. Ж. ч. 2, 1972 р., в Хроніці вміщено вістку про ювілей 1 Відділу СУА. Вона вимагає доповнення, а саме —

1. До Ред. Колегії Ювілейної Книжки входили пп. Леся Гой, Марія Головей і Михайлина Баран. Натомість до Колегії не входила п-ні Ольга Сливка, голова.

2. Декорації залі на бенкет виконали пп. Віра Шуль і Катерина Папуга.

3. П-на Віра Семущак керує „Співочим Гуртком", а не гуртком бандуристок, як було подано в дописі.

У дописі про Річні Збори 71 Відділу, що появився в Н. Ж. ч. 3, 1972 р., поминено дві членки, що ввійшли до Управи, а саме — пп. Ю. Демченко й А. Карий.

За недогляд перепрошуємо.

Купуйте найновіші видання СУА:

Р. Завадовича: ЧАРОДІЙНІ МУЗИКИ

Діми: КІТ-МУЗИКА

Ціна по 2.50 дол. за примірник

Замовляти через Централю СУА

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 9 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з бавниць і сорочок Яворівщини. — Із збірки Галини Крайчик

Printed by "America," 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123. U.S.A.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Нью Йорк, Н.Й. США.